

ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ 9

**ΠΡΟΒΟΣ
ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ '85**

"ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" CAHIERS D'ETUDES ANTIAUTORITAIRES

ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ Νο 9

Cahiers d' études antiautoritaires

ΠΡΟΒΟΣ

Η ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΟ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ '65

Κείμενα τῶν «πρόβος»

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τό κείμενο τοῦ Α. Νατς, "ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ 1965-67", δημοσιεύτηκε στήν Ὀλλανδία τό 1967. Μιά δεύτερη δημοσίευση πολυγραφημένη, σέ λίγες ἑκατοντάδες αντίτυπα - καί ἡ ὁποία χρησιμοποιήθηκε γιά τήν ἑλληνική μετάφραση - ἔγινε τόν ἴδιο χρόνο στή Γαλλία ἀπό τοὺς συντρόφους τῆς I.C.O. (Informations Correspondance Ouvrières). Τά "Ντοκουμέντα-Κείμενα τῶν Πρόβος" μεταφράστηκαν ἀπό τό βιβλίο "ΒΑΜΝ". Τά παραπάνω κείμενα ἐκδόθηκαν ἀπό τήν "Διεθνή Βιβλιοθήκη", στή σειρά τῶν τετραδίων "ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ - Cahiers d' études antiautoritaires" τό Δεκέμβρη τοῦ 1979, σέ μετάφραση Γ.Π. καί Γ.Α. Ἐκδότης - ὑπεύθυνος: Χρήστος Κωνσταντινίδης, Ἴπποδάμου 7, Παγκράτι.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ τοῦ "Πεζοδρομίου" καί τῶν βιβλίων τῆς "Διεθνούς Βιβλιοθήκης": βιβλιοπωλεῖο "ΜΑΥΡΟ ΡΟΔΟ", Δελφῶν 2 (καί Διδότου γωνία), ΤΤ 144, τηλ. 3608.635, Ἀθήνα.

Η ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΟ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Ο ριζοσπαστισμός της πόλης του Άμστερνταμ έχει μία μακρόχρονη παράδοση. Έδώ και αιώνες, υπάρχουν εκρήξεις άνοργάνωτης εξέγερσης ενάντια στην εξουσία, που πάντα καταπνίγονται με αίματηρό τρόπο. Αυτές οι εξεγέρσεις δείχνουν πάντα μία βαθιά και διαρκή καχυποψία ενάντια στις αρχές και τους ανθρώπους της κυβέρνησης, και ξεσπάνε αθόρυμτα, χωρίς προφανή λόγο, συνήθως τους μήνες Ιούνη και Ιούλη. Κανένα από τα κόμματα της άριστερας, δέν κατάφερε ποτέ νά έλέγξει αυτές τίς εκρήξεις.

Πέρα από τά γραφεία, τά μαγαζιά και όλα τά ιδρύματα που έχουν θέση σ' ένα διεθνές κέντρο, ή πόλη δέν περιλαμβάνει παρά εργατικές συνοικίες, γραφικές αλλά έτοιμόρροπες. Η φτώχεια τών σπιτιών και τά μοπιλιάριαματα, κάνουν τή ζωή δύσκολη. Οι παραδόσιακές καπιταλιστικές αντιπολιτεύσεις δέν έχουν πέ- ραση έκει μέσα, και τά συνδικάτα φαίνονται περισσότερο σάν αντίπαλοι, παρά σάν σύμμαχοι τών εργαζομένων στην πάλη τών τάξεων.

Η "Αλήθεια", έφημερίδα του Κ.Κ., μπαίνει σέ όλα τά σπίτια της παλιάς εργατικής συνοικίας Ζορντάν, όπου οι κομμουνιστές παίρνουν 40% στίς εκλογές. Υπάρχει μεγάλη άλληλεγγύη στή συνοικία και στή δουλειά, αλλά οι άνθρωποι που έρχονται απ' έξω, δύσκολα προσαρμόζονται.

Υπάρχει σ' αυτή τήν πόλη ένας αριθμός ανθρώπων που φαίνεται νά αυξάνεται συνέχεια, και που δέν έχει και πολλές σχέσεις μέ τόν εργατικό πληθυσμό. Πρόκειται κυρίως για ανθρώπους από τήν έπαρχία, που ήρθαν νά μείνουν στό Άμστερνταμ έπειδή είναι διεθνές κέντρο, κυρίως πολιτιστικό: καλλιτέχνες, συγγραφείς, διανοούμενοι, δημοσιογράφοι, φοιτητές και άνθρωποι που θέλουν απλά νά ξεφύγουν από τήν έπαρχία. Άκόμα και αν οι συνθήκες της ζωής τους είναι εξίσου, αν όχι περισσότερο, δύσκολες από τίς συνθήκες ζωής τών εργατών, υπάρχει μία σημαντική διαφορά. Ο εργάτης, πιέζεται για νά άνεχθει τήν ύπαρξη του στην παλιά πόλη, και θά προτιμούσε τό δίχως άλλο νά αλλάξει και δουλειά και κατοικία, εάν έπρόκειτο νά βρει άλλο καλύτερες συνθήκες. Οι άλλοι, που θά τούς άποκαλέσω ίντελιγκέντσια γιατί δέ βρίσκω καλύτερη όνομασία, ψάχνουν σέ αυτή τήν πόλη κάτι που δέν νομίζουν ότι όπουδήποτε άλλο θά μπορούσαν νά τό βρούν: ιδέες, άνθρωπους που νά σκέφτονται όπως αυτοί, μία ξαφνική έπιτυχία, μία άδέσμευτη περίοδο πριν αρχίσουν τήν ήσυχη καριέρα τους, ή, απλούστατα, μία ύπαρξη ελεύθερη, χωρίς τίς έπεμβάσεις τρίτων. Όλη αυτή ή κοινωνική ομάδα, άποτελείται κυρίως από νέους, γιατί οι μεγαλύτεροι έγκαταλείπουν συνήθως τήν πόλη. Άλλοι απ' αυτούς είναι πλούσιοι, άλλοι πάλι φτωχοί, αλλά εξαιτίας της κοινής τους προέλευσης, ένα φτωχό μέλος της ίντελιγκέντσιας συννενοείται καλύτερα μ' έναν πλούσιο του ίδιου του, παρά μέ τόν εργάτη που μένει στή διπλανή πόρτα.

Η διαφορά νοοτροπίας ανάμεσα στους εργάτες και τήν ίντελιγκέντσια, φαίνεται εξίσου στην πολιτική. Για τούς εργάτες, ή πολιτική καθορίζεται από τίς οικονομικές αντίθεσεις και τό καθεστώς τών μισθών - βία αν άνήκουν στό Κ.Κ., μετριοπαθέστερα αν άνήκουν σέ κάποιο άναγνωρισμένο συνδικάτο, ή σόσιαλδημοκρατικό κόμμα. Η ίντελιγκέντσια, από τήν ίδια της τήν ύπαρξη, είναι λιγότερο ριγμένη στην πολιτική. Άλλοι δέν άσχολοῦνται καθόλου, άλλοι είναι άριστεροί ή άκροαριστεροί αλλά μέ διαφορετικό τρόπο από τούς εργάτες. Οι ύποθέσεις που συζητάνε - Βιετνάμ, Νέα Γουϊνέα, κυκλοφοριακό πρόβλημα — είναι κοινές σέ όλο τόν κόσμο, οι πάντες ψάχνουν μία λύση. Η ίντελιγκέντσια σπάνια έκπροσωπει κάποιο συμφέρον του συνόλου - έκτός κι αν πρόκειται για τήν ελευθερία του λόγου, ή τήν άπώλεια τών δικαιωμάτων τους.

Τή διαφορά ανάμεσα στους ἐργάτες καί τήν ἰντελιγκέντσια, τήν ξαναβρίσκουμε ἐπίσης στους νέους, ανάμεσα στους "dijkers" καί τούς "pleiners". (Οἱ πρώτοι παίρνουν τ' ὄνομά τους ἀπό τόν Nieuwendijk, ἕνα δρόμο τοῦ Ἀμστερνταμ, καί οἱ ἄλλοι ἀπό τήν Leidseplein, μιά πλατεία τοῦ Ἀμστερνταμ.) Οἱ νέοι πού συναντιοῦνται στόν Nieuwendijk, προέρχονται ἀπ' τῆς παλιές ἐργατικές συνοικίες. Ψάχνουν νά διασκεδάσουν μέσα στήν πόλη, ἐπειδὴ ἐκεῖ κατοικοῦν. Μαζεύονται σέ ομάδες καί προσπαθοῦν νά διώξουν τίς ἔγνοιες τους, ὅπως θά ἔκαναν ἂν κατοικοῦσαν σέ ὁποιοδήποτε ἐπαρχιακό μέρος. Οἱ νέοι πού συγκεντρώνονται στή Leidseplein καί τήν Spui (πλατεία περισσότερο κεντρική ἀπό τήν Leidseplein) δέν ἔχουν ὀρισμένο τόπο προέλευσης. Ἄλλοι προέρχονται μέσα ἀπό τήν πόλη, ἄλλοι ἀπό ἐξωτερικές συνοικίες ἢ ἀπό πόλεις τῆς ἐπαρχίας. Ὅλους αὐτούς τούς τραβάει τό Ἀμστερνταμ ἐπειδὴ εἶναι κέντρο - τό μέρος ὅπου συμβαίνουν διάφορα πράγματα, καί ὅπου μπορεῖ νά συναντήσῃ κανεῖς παράξενους ἀνθρώπους, καλλιτέχνες, κλπ. Οἱ "dijkers" εἶναι ἐργάτες, οἱ "pleiners" εἶναι ἡ ἰντελιγκέντσια.

Τά ὄμορφα σπίτια γύρω ἀπό τά κανάλια ἔγιναν γραφεῖα, καί τά μεγάλα ἀφεντικά πού γι' αὐτούς εἶχαν χτιστεῖ, δέν τά κατοικοῦν πιά. Ὅμως, οἱ οἰκονομικοί διευθυντές καί οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἀνθρώπους πού σήμερα ἀποτελοῦν τίς Ἀρχές, κατάγονται πάντα ἀπό αὐτή τήν τάξη τῶν ἀφεντικών. Δουλεύουν πάντα μέσα στήν πόλη, ἔχουν δυσκολίες μέ τήν κυκλοφορία, ἀλλά τήν πραγματικότητα τῆς ζωῆς καί τίς κοινωνικές ἀλλαγές, δέν τίς γνωρίζουν. Ἡ διατήρηση τῆς ἐξουσίας, πού ὑπῆρξε πάντα δύσκολη σέ αὐτή τή συνοικία, γίνεται ὄλο καί δυσκολότερη.

Εἶναι λάθος ὅτι ἡ ἀστυνομία μπορεῖ νά ὑποχρεώσει ὄλο τόν κόσμο νά σέβεται τούς νόμους καί τούς κανονισμούς σέ ὄλα τά δρομάκια τῆς παλιᾶς πόλης. Μέσα στό Ζορντάαν, ἕνας ἀστυνομικός πρέπει νά εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὄλα διπρόσωπος. Ἄν ἡ συνοικία εἶναι ἐναντίον του, δέν μπορεῖ νά κάνει ἀπολύτως τίποτα. Καί γιά νά μή γίνῃ αὐτό, εἶναι ὑποχρεωμένος νά κλείνῃ τά μάτια σέ μικρά, καί μερικές φορές σέ μεγαλύτερα παραπτώματα. Μέσα σ' αὐτές τίς γειτονίες, ἔχει γεννηθεῖ μιά ἀγραφή παράδοση γι' αὐτή τή συμπεριφορά, καί χάρη σ' αὐτή ὑπάρχει κάποια ἰσορροπία, ὄχι καί τόσο σταθερή παρ' ὄλα αὐτά.

Γιά τήν ἀστυνομία, εἶναι εὐτύχημα τό ὅτι ἡ ἰντελιγκέντσια δέν ἔρχεται σέ σύγκρουση μαζί της. Καί αὐτό ἦταν πού ἄλλαξε στά 1965-66. Ἀπό πολύ καιρό ὑπῆρχαν μικροσυγκρούσεις ἀλλά τότε μονάχα ἐμφανίστηκαν καινούργιες ομάδες μέ διαφορετικές μεθόδους. Ἡ Ἐξουσία, ἐπιφανειακά φαίνονταν μηδαιμική καί ἀνώδυνη. Μέχρι τή στιγμή πού συνέβη κάτι πού ὀδήγησε σέ διαμάχες μικρές φράξιες τῆς ἰντελιγκέντσιας μέ τήν ἀστυνομία, ἐξαιτίας μιᾶς ἀλυσιδωτῆς ἀντίδρασης πού κατέστρεψε τελείως τήν ἰσορροπία τῆς ἐξουσίας μέσα στήν πόλη. Τόν Ἰούνιο τοῦ 1965, ἡ πριγκίπισσα Βεατρίκη ἀρραβωνιάζεται ἕναν παλιό στρατιωτικό πού ὑπῆρέτησε στό Γερμανικό Στρατό τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Οἱ ἀρραβῶνες τῆς πριγκίπισσας εἶχαν παράξενη συνέχεια. Τίς διαμαρτυρίες, ἄλλοι τίς ἐξηγοῦν μέ ἕνα "χόντροκομμένο ἀντιγερμανικό συναίσθημα" καί ἄλλοι μέ "ἀξιοσέβαστα συναίσθημα" ἀνθρώπων πού θυμοῦνται ἀκόμα τόν πόλεμο. Καμιά ἀπό τίς δύο αὐτές ἐξηγήσεις δέν φαίνεται νά ἐξηγεῖ ἱκανοποιητικά, πῶς μέσα σέ μερικές ἐβδομάδες ἡ συζήτηση μετατέθηκε ἀπό τό παρελθόν τοῦ ὑποψήφιου πριγκίπια, στόν ἴδιο τό χαρακτήρα τοῦ "δεαφίνου" καί στή μοναρχία σάν μοναρχία. Ἐνας λαός λίγο-πολύ χλιαρῶν μοναρχικῶν, μεταμορφώνεται ἀπὸ τόμα σέ δημοκρατικό πλήθος.

Δημοκράτες ὑπῆρχαν καί πρὶν ἀπ' τόν πόλεμο. Τά κόμματα τῆς ἀριστερᾶς εἶχαν δεχτεῖ τή μοναρχία χωρίς ἐνθουσιασμό, ἀλλά ἐκεῖνη τήν ἐποχή ἡ βασίλισσα συμβόλιζε τίς δυνάμεις πού κυβερνοῦσαν τή χώρα, καθὼς καί μιά ἱστοριοκριστικὴ ἐρμηνεία τοῦ ὀλλανδικοῦ ἔθνους. Δέν ἦταν ἀκόμα ἕνα πραγματικό σύμβολο ἔθνικῆς ἐνότητος. Ὁ βασιλικὸς οἶκος δέν ἔγινε τέτοιο σύμβολο, παρά μετὰ τή στάση τῆς βασίλισσας Βιλελμίνης κατὰ τή διάρκεια τοῦ πολέμου. Γι' αὐτό τό

λόγο ή εμφάνιση ενός γερμανού στρατιωτικού φάνηκε τόσο σημαντική, παρόλο που ο ίδιος δεν είχε ποτέ σχέσεις με το ναζισμό, όσες είχε ο πρίγκιπας Βερνάρδος στα νιάτα του. Ο δεσμός ανάμεσα στο βασιλικό οίκο και τις άναμνήσεις του πολέμου έσπασε, και από δω και πέρα πολυς κόσμος βλέπει τη μοναρχία με τὰ ίδια μάτια που τήν έβλεπε και πριν από τόν πόλεμο. Έπιπλέον, υπάρχουν κι αυτοί που είναι επιφυλακτικοί άπέναντι στη μοναρχία, και που αισθάνονται τόν έαυτό τους δημοκράτη όταν μιὰ δημόσια συζήτηση κατευθύνει τήν προσοχή σ' αυτό τó γελσιό, όσο και αντιδημοκρατικό, διακοσμητικό στοιχείο τών κρατικών θεσμών, που είναι ίσως άκίνδυνο, αλλά συνάμα δεν έχει κανένα νόημα.

Άμέσως μετά τούς άρραβώνες, γίνονται πολλές συζητήσεις στις έφημερίδες. Στη συνέχεια, ή βασιλική οικογένεια εμφανίζεται στην τηλεόραση. Η βασίλισσα δηλώνει πώς όλα πάνε καλά. Οργανώνεται ένα γιορταστικό πρόγραμμα, που περιλαμβάνει βόλτες με αυτοκίνητο σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Ο τύπος καταπίνει τις κριτικές του, τὰ σχόλια τών συζητήσεων δεν γίνονται δεκτά. Όσοι δεν έκφράσανε άμέσως τις διαμαρτυρίες τους, δεν έχουν πιά καμιά πιθανότητα νά τó κάνουν.

Αυτό είναι τó δεύτερο κτύπημα. Αυτός που βλέπει τη μοναρχία σαν ένα στολίδι χωρίς νόημα για τή λειτουργία της δημοκρατίας, άνακαλύπτει ότι ένας μικρός αριθμός ανθρώπων καθορίζει ποιά θέματα είναι κατάλληλα για δημόσια συζήτηση και ποιά όχι. Η μοναρχία, σύμβολο της ένότητας κατά τή διάρκεια του πολέμου, γίνεται για πολύ κόσμο σύμβολο της νοοτροπίας τών αυλικών, που ενόχλησαν τήν όλλανδική δημοκρατία.

Τό γιορταστικό πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε χωρίς δυσκολία, με άνοιχτά άυτοκίνητα, λουλουδία και χαρές παντού - εκτός από τó "Άμστερνταμ. Έκει, ό περίπατος με αυτοκίνητο είναι νά γίνει στις 3 'Ιούλη. Άπ' τήν προηγούμενη Πέμπτη, γεννιέται τó σχέδιο νά κολληθούν σε όλη τήν πόλη άφίσσες που νά λένε: "Κάτοικοι του Άμστερνταμ, μείνετε τó Σάββατο στα σπίτια σας". Αυτή ή επέμβαση σχεδιάστηκε κατά τή διάρκεια μιās συζήτησης, όπου οι πάντες είχαν θυμώσει με τó ψευτομύλωμα έθνικης ένότητας που προσπαθούσαν νά πλάσουν τόν τελευταίο καιρό οι έφημερίδες.

Τό σπίτι όπου προετοιμάστηκε ή επίχειρηση, γέμισε κατά τις 11 ή ώρα από ένα άνακάτεμα διαφορετικών ανθρώπων: μερικοί διανοούμενοι, μερικοί ζωγράφοι, φοιτητές, δύο δημοσιογράφοι που είχαν ειδοποιηθεί, και ένας ρεπόρτερ φωτογράφος. Οι περισσότεροι δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους. Καμιά από τις όργανώσεις που ύπήρχαν δεν άνακατεύτηκε. Τό μόνο κοινό που έχουν όσοι παίρνουν μέρος, είναι ότι άνήκουν σ' αυτό που όνόμασα ίντελιγκέντια. Πρόκειται λοιπόν για ανθρώπους, που θεωρούν τήν έλευθερία του λόγου θέμα που τούς ενδιαφέρει προσωπικά. Αυτοί που παίρνουν τήν πρωτοβουλία, είναι άνθρωποι που ποτέ στο παρελθόν δεν είχαν πολιτική δράση, και, σύμφωνα με όσους πήραν μέρος στη συγκέντρωση, κανένας δεν άνηκε σε κάποιο πολιτικό κόμμα.

Σκορπίζουν, κολλάνε τις άφίσσες, και οι περισσότεροι από τούς άπειρους άκτιβιστές συλλαμβάνονται άπ' τήν άστυνομία. Μερικές ώρες άργότερα, άφήνονται όλοι έλεύθεροι, άφου πρώτα τούς άπαγγέλθηκε κατηγορία για παράβαση κάποιου νόμου. Γι' αυτό τó παράπτωμα, τιμωρήθηκαν άργότερα από 10 έως 100 Γκίλντες και μερικές μέρες φυλακή με άναστολή. Μετά από άναίρεση, τὰ ύψηλότερα πρόστιμα κατέβηκαν στις 40 Γκίλντες' αλλά αυτό έγινε μερικούς μήνες άργότερα.

Έκείνη τή νύχτα, κανένας δέ διαμαρτυρήθηκε για τή συμπεριφορά της άστυνομίας. Οι περισσότεροι άστυνομικοί μένουν έκπληκτοι. Είναι παρόλα αυτά άξιοσημείωτο ότι ό άστυφύλακας που βρίζει ή που χτυπάει, δεν συγκρατείται άπό τούς συναδέλφους του. Η νοοτροπία του δεν τó έπιτρέπει. Αυτή ή παρατήρηση, έξηγει πώς στους μήνες που άκολούθησαν, οι άστυνομικοί, που συνήθως οι γνώμες τους δεν διαφέρουν και πολύ από τόν ύπόλοιπο πληθυσμό του Άμστερνταμ, κυριαρχήθηκαν σιγά-σιγά από ένα σημαντικό αριθμό φανατικών ροπαλοφόρων.

Ο τύπος, ή κριτική άρισε πολύ τήν ύπόθεση της άφισσοκόλησης, ή δεν τήν άνέφερε διόλου. Τήν Παρασκευή έγινε κάτι άλλο. Στη διάρκεια της προηγούμενης νύχτας, μερικοί άπ' αυτούς που πήραν μέρος στην άφισσοκόληση κάνουν άλλα σχέ-

δια: να βάλουν λουλούδια στο έθνικό μνημείο. Οι έφημερίδες είδοποιήθηκαν, αλλά τό 'μαθε καί ή άστυνομία, μέ άποτέλεσμα, τήν Παρασκευή τό άπόγευμα, τό έθνικό μνημείο να είναι ζωμένο από άστυνομικούς, δημοσιογράφους καί περιεργούς. Η μικρή ομάδα, λιγότεροι από 20 άτομα, καταφθάνει, καί αυτός πού βρίσκεται έπικεφαλής προειδοποιείται ότι αν καταθέσουν τά λουλούδια θά συλληφθούν όλοι. Ρωτάει να μάθει τό γιατί, καί ό υπεύθυνος τής άστυνομίας του άπαντάει: "δέν έχω ιδέα, αλλά άκόμα καί αν δέν είχα πόδια θά σάς πέταγα έξω μέ τίς κλωτσιές". Αυτός πού κάνει τή συζήτηση, γυρνάει για να συνεννοηθεί μέ τούς ύπόλοιπους, αλλά δέν τούς δίνεται ό καιρός. Απότομα, ή άστυνομία βάζει όλη τήν ομάδα σ' ένα αυτοκίνητο χτυπώντας την μέ γροθιές καί κλωτσιές. Ένα από τά μέλη τής ομάδας τρώει μία κλωτσιά άνάμεσα στά πόδια, κι ενός άλλου του στραμπουλήξανε τό χέρι. Οι δημοσιογράφοι κινηματογραφούν τό έπεισόδιο καί τό ίδιο βράδυ δείχνουν τό φίλμ από τήν τηλεόραση. Μετά άπ' αυτό συλλαμβάνεται καί ό όπερατέρ, έξαιτίας του δραματικού τέλους του ρεπορτάζ.

Τό βράδυ τής έπόμενης, μία άλλη ομάδα βάζει λουλούδια στό μνημείο χωρίς να ένοχληθεί από τήν άστυνομία. Αυτό δείχνει ότι ή άστυνομία πρέπει να φοβήθηκε τήν ίδια της τή συμπεριφορά τής προηγούμενης νύχτας. "Λανθασμένη εκτίμηση", να ό εύφημισμός πού έφευρέθηκε άργότερα, ή, διπλωματικότερα άκόμα, "άσταθής έπιφυλακτικότητας". Στο βάθος, δέν ύπήρξε καμιά έπιφυλακτικότητα, καί ούτε ή παραμικρή εκτίμηση τής κατάστασης.

Τό κακό έγινε. Όλοι οι άλλανδοί είδαν τήν άστυνομία να χτυπάει μέ τά ρόπαλα. Άλλοι θυμώνουν, κι άλλοι σκέφτονται ότι ή άστυνομία είχε τό δίχως άλλο σοβαρούς λόγους για να φερθεί έτσι, κι ότι τό "Άμστερνταμ πρέπει να είναι μία πόλη γεμάτη επικίνδυνους άγκιτάτορες.

Τό έπεισόδιο σχολιάστηκε πλατιά από τόν τύπο. Δέν υπάρχουν εξηγήσεις άπό τή μεριά τής άστυνομίας, εκτός από τίς κατηγορίες κάποιου αξιωματικού της ότι ή τηλεόραση όργάνωσε τή διαδήλωση. Οι άκτιβιστές έχουν τήν εύκαιρία να διηγηθούν τήν άσκηση μεταχείριση πού τούς έγινε από τήν άστυνομία, αλλά κανείς δέν τούς ρωτάει για τά κίνητρά τους.

Οι αντίδράσεις του τύπου για τά έπεισόδια τής Πέμπτης καί τής Παρασκευής είναι χαρακτηριστικές καί παραμένουν ίδιες σέ όλη τή διάρκεια τής έπόμενης χρονιάς. Οι διαδηλώσεις χωρίς βία ή επέμβαση τής άστυνομίας δέν είναι καθόλου καινούργιες. "Αν ή άστυνομία έπεμβαίνει, τά κίνητρα τών διαδηλωτών παραμένουν σκοτεινά, ή διαστρεβλώνονται. Τό άποτέλεσμα είναι ότι ό άναγνώστης θυμώνει είτε μέ τήν άκατανόητη άστυνομία, είτε μέ τούς άκατανόητους διαδηλωτές πού ύποχρεώνουν τήν άστυνομία να ενεργήσει βία. Αυτή ή λανθασμένη πληροφόρηση βοηθάει στό να στρέφονται σ' αλήθεια οι διαδηλώσεις ενάντια στην άστυνομία. Καί τελικά, όποιαδήποτε διαδήλωση, θεωρείται από τό κοινό καί τούς κρατικούς λειτουργούς ότι γίνεται ενάντια στην άστυνομία, καί μάλιστα χωρίς λόγο.

Η μικρή ομάδα πού είχε κάνει όλες τίς ένέργειες ως τότε, καμιά πενηνταριά άτομα περίπου, δέν σκεφτόταν τίποτα κακό για τή βασιλική βόλτα πού θά γινόταν τό Σάββατο. Δέν ήθελε να διακινδυνεύσει τίποτα. Οι άρραβωνιασμένοι διέσχισαν γρήγορα τήν πόλη, μέ κλειστό αυτοκίνητο, ζωμένο από έντυπιακή άστυνομική συνοδεία. Σέ όλη τή διαδρομή, άστυφύλακες στέκονταν φάτσα στόν κόσμο. Διάφοροι περίεργοι πού κρατούσαν πακέτα ή τσάντες, ύποχρεώθηκαν ν' άπομακρυνθούν. Όλα αυτά, δέ βοηθούν ν' άνέβει ό ένθουσιασμός τών θεατών. Τό ένδιαφέρον είναι άρκετά ισχνό, αλλά τίποτα δέν συμβάλει. Υπάρχει ένα πανώ μέ τή λέξη "Δημοκρατία", όταν τό ζευγάρι περνάει μέσα από τά κανάλια μ' ένα εκδρομικό πλοιάριο.

Υπήρξε, παρόλα αυτά, ένα έπεισόδιο πού θά μπορούσε να έχει σημαντική συνέχεια. Μερικοί πέταξαν κάτι χαρτιά στό πλοιάριο. Είχαν ήδη κολλήσει άφίσεις, χωρίς να τραβήξουν τήν προσοχή τών Άρχών ή του τύπου. Αυτό έπρόκειτο ν' αλλάξει σύντομα. Θ' αυτονομαστούν "Πρόβο" (4-7-1965).

Τό "Πρόβο" δέν εἶναι ὄργανωση μέ πρόγραμμα ἀρχῶν, ἀλλά οὔτε καί κίνημα τιποτένιων ταραχοποιῶν καί ἀμφίβολων ἰδεαλιστῶν, ἀν καί ὅλοι αὐτοί ἐπαίξαν ἕνα ρόλο ἐκεῖ μέσα. Γιά τόν ἐπιπόλαιο θεατή, λοιπόν, οἱ δυνατότητες μοιάζουν ἐξαντλημένες - καί σέ γενικές γραμμές οἱ Ἀρχές ὅπως καί ὁ τύπος ἀποδείχτηκαν πολύ ἐπιπόλαιοι. "Ἄν εἶναι ἔτοιμοι νά ἀπορρίψουν τή θεωρία τῶν ταραχοποιῶν, ψάχνουν ὥστόσο κάποιο στοιχεῖο πού νά ἐπιβεβαιώνει τίς ἀρχές τοῦ κινήματος. Τελικά, μιά μεγάλη ποσότητα ἐντύπων ἤρθε στήν κατοχή τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν: τό πρῶτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ "Πρόβο" πού ἐκδόθηκε στίς 2 Ἰουλίου 1965 - σέ 500 ἀντίτυπα, γιά νά φτάσει σ' ἕνα χρόνο τίς 20.000 ἀντίτυπα - κατασχέθηκε λίγο ἀργότερα. Αὐτά τά κείμενα πρέπει νά τούς γέμισαν καχυποψία, κυρίως σέ συνδυασμό μέ τά ὅσα ἔγιναν ἀργότερα."

Εἶναι γραμμένα ἀπό τόν Ρούλ Βάν Ντάιν, φοιτητῆ τῆς φιλοσοφίας, πού εἶχε ἔρθει ἀπό τή Χάγη καί εἶχε βρεῖ ἕνα δωμάτιο στό Ζορντάαν. Εἶναι ἔξυπνος κι ἔχει τή δύναμη νά μετατρέπει τίς ἀφηρημένες ἰδέες σέ λέξεις καθαρές καί συχνά πρωτότυπες. Ἀπό τήν ἄλλη, ἔχει ἕνα ἀγωνιώδες ὄραμα γιά τό μέλλον τῆς κοινωνίας, πού δέν τό ἀφήνει νά θαφτεῖ ἀπό τήν καθημερινότητα. Ἡ βόμβα θά πέσει, τό πρόσωπο τῆς εὐημερίας καί τῆς προόδου δέν ἀρκεῖ σάν ἀντίβαρο στά βιομηχανικά καί στρατιωτικά συμφέροντα πού ὀδηγοῦν στήν κατεύθυνση τοῦ πολέμου. Ἀντίθετα, ἡ εὐημερία ἀποκοιμίζει τούς ἀνθρώπους μέχρι πού καταλήγουν νά γίνουν συνένοχοι καί συνυπεύθυνοι τῆς ἀθλιότητάς τους.

Πέφτει μέ τά μούτρα στίς ἀριστερές θεωρίες καί στήν πρακτική τοῦ ἀριστοτεροῦ κινήματος τῆς Ὀλλανδίας, δέ βρίσκει αὐτό πού ψάχνει. Ἡ τάση τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος γιά μιά βελτίωση τῆς κατάστασης τοῦ φαίνεται πώς εἶναι ὅ,τι πρέπει γιά νά βοηθήσει τό γενικό ὕπνο, ἀποσπώντας τήν προσοχή ἀπό τούς πραγματικούς κινδύνους. Ἀντιπαθεῖ τούς κομμουνιστές (τοῦ Κ.Κ.) ἐξαιτίας τοῦ δογματισμοῦ καί τῆς γραφειοκρατικῆς πρακτικῆς τους. Ἐξάλου, ἡ κατασκευή ἀτομικῶν βομβῶν εἶναι τό ἴδιο πλατιά στή Ρωσία ὅσο καί στίς ΗΠΑ. Τρέφει μεγαλύτερη συμπάθεια γιά τούς εἰρημιστές καί τίς μικρές ἀναρχικές ομάδες ἀλλά χάνει τήν ὑπομονή του μέ τίς ἀτελεῖωτες συζητήσεις γιά τήν καθαρότητα τῆς θεωρίας καί βλέπει ὅτι οἱ μὴ βίαιες διαδηλώσεις δέν ἔχουν κανένα σχεδόν ἀντίκτυπο στήν κοινή γνώμη. Πρέπει τό μεγάλο κοινό, πού ἔχει ἀποκοιμηθεῖ ἀπό τήν εὐημερία, νά ξυπνήσει. Πρέπει νά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶναι αἰχμάλωτοι μιᾶς καλοαδωμένης ἀλλά καί ἐξαιρετικῆς ἐπικίνδυνης κοινωνικῆς μηχανῆς. Καί αὐτό τοῦ φαίνεται ἀκατόρθωτο.

Βλέπει ὥστόσο κάποιες ἀνταύγειες ἐλπίδας. Λίγο καιρό πρίν, εἶχε γνωρίσει τόν Rob Stolk, γιό ἐργάτη, πού μένει στό Ζααντάμ (10 χιλιόμετρα ἀπό τό "Ἀμστερνταμ") ὅπου ἐκδίδει μαζί μέ μερικούς φίλους του τό περιοδικό "Barst", πού ἔχει κυκλοφορήσει μονάχα ἕνα τεῦχος. Ὁ Stolk δέν εἶναι οὔτε φοιτητής οὔτε θεωρητικός σάν τόν Βάν Ντάιν. Εἶναι ριζοσπάστης ἀλλά δέν ἔχει τίποτα τό κοινό μέ τούς νεαρούς ἀνυπότακτους, τούς ξαναμμένους, πού εἶναι πολυάριθμοι στό κίνημα τῆς ἄκρας ἀριστεράς. Δίνει τήν ἐντύπωση ἀνθρώπου ἰσορροπημένου, ἀκούει τί λένε οἱ ἄλλοι, καί δείχνει τήν καθαρότητα τῆς σκέψης του σέ κάθε περίπτωση. Ὁ Βάν Ντάιν βλέπει σ' αὐτόν τόν ἐκπρόσωπο μιᾶς σημαντικῆς ομάδας πού θά μπορούσε νά μεταβληθεῖ σέ σημαντικό πολιτικό παράγοντα. Ὅχι ὁ "λαός", ἀλλά ἴσως ἡ "νεολαία" ἢ τουλάχιστον ἕνα σημαντικό κομμάτι τῆς νεολαίας.

Ὁ Βάν Ντάιν διαβάζει ἐπίσης τή διατριβή τοῦ Buikhuisen, ὅπου μιά ομάδα νέων τοῦ "Ἀμστερνταμ" ἀποκαλεῖται "πρόβος" ἐξαιτίας τῆς ἐπιθετικῆς καί προκλητικῆς συμπεριφορᾶς τους ἀπέναντι στήν ἀστυνομία καί τούς διαβάτες. Τά βίαια ἐπεισόδια μέ τήν ἀστυνομία τόν κάνουν ἐπίσης νά σκεφτεῖ. Εἶναι συνεπαρμένος ἀπ' τό γεγονός ὅτι πολλοί ἄνθρωποι πού δέχονται παθητικά τήν Ἐξουσία καί τήν κοινωνική ροή τῶν πραγμάτων ἀναπηδοῦν ὅταν βλέπουν τήν ἀστυνομία νά μεταχειρίζεται ρόπαλα. Καί τότε, ἔχουν μιά τάση νά θέτουν ἐρωτήματα ριζοσπαστικά πού πάνε πολύ μακρύτερα ἀπ' τή συμπεριφορά τῆς ἀστυνομίας καί μόνο.

Πάνω σ' αὐτά τά τρία ἐπίπεδα - τόν Rob Stolk καί τούς συντρόφους του, τούς "πρόβος" τοῦ Buikhuisen καί τήν ἀντίδραση ἀπέναντι στήν ἀστυνομική συμ-

περιφορά - ό Βάν Ντάϊν βασιζει την καινούργια του θεωρία. Μέσα σ' αυτήν, ό "λαός τών ήλιθίων" πού είχε άποκοιμηθεί έρχεται άντιμέτωπος μέ τούς "περιθωριακούς νέους τού προβοταριάτου". Τά "μπλουζόν νουάρ" πρέπει νά μεταβληθοϋν σέ "έπικινδυνους γιά τό κράτος άναρχικού", πρέπει δηλαδή οί προκλητικές άψιμαχίες τους χωρίς συγκεκριμένο κίνητρο νά μεταβληθοϋν, όπως στήν περίπτωση τού Rob Stolk, σέ μία συνειδητή άντίσταση ενάντια στήν Έξουσία. Πρέπει νά δοϋν ότι οποιαδήποτε δουλειά τούς έξευτελίζει σέ σημείο πού καταντάνε "γρανάζι μέσα στήν ώρολογιακή βόμβα πού είναι τό σύστημα". Πρέπει νά μεταβληθοϋν σέ "έπαγγελματίες" πρόβος πράγμα πού έχει γίνει δυνατό έξαιτίας άκριβώς τής ύπάρχουσας εϋημερίας. Τότε θά είναι εύκολο νά προκαλοϋν τήν άστυνομία σέ φασαρίες, πράγμα πού θά έχει σάν άποτέλεσμα νά αύξάνεται διαρκώς ή γενική δυσάρεσκαία καί, συνεπώς, ή άντίσταση.

"Η όλη μου σύλληψη ήταν άρκετά φιλολογική, ό ίδιος έμεινα κατάπληκτος από τό άποτέλεσμα", έλεγε σέ μία συνέντευξη ό Βάν Ντάϊν ένα χρόνο άργότερα. "Όποιος διαβάσει τά κείμενα τού πρώτου τεϋχους τού "Πρόβος", βλέπει πώς ό Βάν Ντάϊν δέν έχει καμιά έμπιστοσύνη στήν πραγματοποίηση τών ιδεών του. "Δέν μπορούμε νά πείσουμε τίς μάζες", γράφει, "ούτε κών τό επιδιώκουμε. Είναι άκατανόητο πώς θά μπορούσε κανείς νά έμπιστευθεί αυτό τό πλήθος τών σκαθαριών καί τών σαλιγκαριών, τό χωρίς κανένα πνεϋμα, τό άπαθές καί ύποταγμένο". "Άν μπορούσαμε νά 'μαστε επαναστάτες... άλλά εύκολότερο είναι νά 'ρθει ό ήλιος από τή δύση παρά νά γίνει μία επανάσταση στήν Όλλανδία". Γι' αυτό τόν ίδιο λόγο, δέν πιστεύει ούτε καί στήν άπόλυτη μή βία σάν μέσο άγώνα: "άν γιά τόν Γκάντι ή μή βίαη άντίσταση ήταν έξαιρετική, επειδή ύποστηριζόταν άπ' τή μάζα, γιά μάς δέν είναι καλή παρά περιστασιακά, γιατί δέν ύποστηριζόμαστε καί δέν θά ύποστηριχτοϋμε ποτέ από τή μάζα". Τό σύνθημά του είναι: "ή πρόκληση γιά τήν πρόκληση". "Είμαστε έμποτισμένοι από τήν άλλοτρίωση τών πράξεών μας, ξέρουμε πολύ καλά ότι ούτε ό Τζόνσον ούτε ό Κοσϋγκιν πρόκειται νά μάς άκούσουν, άλλά άκριβώς γι' αυτό είμαστε έλεύθεροι σέ αυτό πού κάνουμε. Βλέπουμε καλά ότι στό κάτω-κάτω μία διαδήλωση δέν έχει κανένα νόημα καί άκριβώς γι' αυτό πρέπει νά τήν κάνουμε καί μάλιστα όσο τό δυνατόν καλύτερα". Αυτό τό άρθρο είναι ίσως τό πιό άποκαρδιωτικό κείμενο πού γράφτηκε ποτέ στό ξεκίνημα ενός επαναστατικού κινήματος.

Άλλά ό Βάν Ντάϊν είχε λαθέψει σέ δύο σημεία. Πρώτο, έπιμένοντας νά κοιτάζει τήν τάξη πού συνήθως επικρατοϋσε, δέν παρατήρησε ότι τά στηρίγματα τής Έξουσίας στήν πόλη τού Άμστερνταμ είναι σαθρά καί ξγιναν σαθρότερα χάρη στά γεγονότα πού άκολούθησαν στους επόμενους μήνες. Μερικοί πρόβος ένοχλοϋν στ' άλήθεια τίς Άρχές καί ή συνέχεια είναι μία άλυσιδωτή αντίδραση βίας, έξω από τόν έλεγχο τού όποιοδήποτε, καί, τελικά, χωρίς δεσμό μέ τήν μικρή ομάδα πού είχε επικεφαλής τόν Βάν Ντάϊν καί ή όποία δέν άποτελοϋσε παρά ένα προσανατολισμένο πολιτικά τεκμήριο τής όλης ύπόθεσης.

Δεύτερο, γίνεται κάτι άλλο πού ό Βάν Ντάϊν δέν είχε προβλέψει. Η ομάδα του καί τό περιοδικό του γίνονται σημείο έπαφής γιά ιδέες κάθε είδους, χωρίς καμιά πρακτική ή δημιουργική αξία, πού ύπήρχαν μέσα στήν ίντελιγκέντσια τού Άμστερνταμ. Ό Βάν Ντάϊν, ένα ταλέντο πού δέν είχε ποτέ άσχοληθεί μέ τήν πολιτική, τό κάνει τώρα μέ τρόπο δραστήριο. Σέ μερικούς μήνες, ή άπαισιοδοξία του μεταμορφώνεται σέ αίσιόδοξο ξεκίνημα ενός πρωτότυπου επαναστατικού κινήματος.

"Ένα σημαντικό ρόλο σ' αυτή τήν αλλαγή παίζει ό Robert Jasper Grootvelt. Μερικά χρόνια πριν, είχε έμφανιστεί στίς είδήσεις γιατί ζωγράφιζε τό "Κ" τού Καρκίνου πάνω στίς διαφημίσεις τσιγάρων. Άργότερα, φτιάχνει ένα "μνημείο κατά τού καπνίσματος", καί τό άποκαλεί "σύμβολο τής αύριανής κατανάλωσης". Κάθε Σαββάτο, στίς δώδεκα τά μεσάνυχτα, κάνει εκεί ένα "χάμπενινγκ", έκτελώντας διάφορες συμβολικές καί μαγικές κινήσεις. Τό κοινό του τό άποτελοϋν φοιτητές, καί θαμώνες από ένα γειτονικό καφενείο. Η άστυνομία καί ό τύπος

δέν τόν ένοχλοϋν, καί σιγά-σιγά άποκτᾶ τή φήμη ενός καλόβολου τρελοϋ, ενός θρησκόληπτου πού δμως δέ λέει βλακείες. Όλα αυτά δέν έχουν νά κάνουν τίποτα μέ τήν πολιτική. Ό Ιδιος είναι έξαιρετικά άτομιστής, αιχμάλωτος τής ίδιας του τής φαντασίας. Δέν θέλει νά αλλάξει τήν κοινωνία, αλλά νά καλέσει άτομικά τούς ανθρώπους νά στραφοϋν πρός τήν "μαγική" θρησκεία του. Όπως γίνεται πάντα σέ παρόμοιες περιπτώσεις, τό όριο άνάμεσα στό άστείο καί τό σοβαρό, άνάμεσα στή φαντασία καί στή ρεαλιστική εύφυα, είναι δύσκολο νά βρεθεί.

Μιά έβδομάδα μετά τόν βασιλικό περίπατο μέ τό αυτοκίνητο καί ταυτόχρονα μέ τήν εμφάνιση τοϋ "Πρόβο" No 1, ή ομάδα τοϋ Βάν Ντάνν παραβρίσκεται στήν Ιεροτελεστία τοϋ Grootveld, κοντά στό μνημείο του. Τά "χάπενινγκς" αλλάζουν περιεχόμενο, έχουν μιά κατεύθυνση πολιτική καί ή προσοχή τοϋ τύπου, τών Αρχών καί τής άστυνομίας, αύξάνεται. Η έπιρροή τοϋ Grootveld στους πρόβος, είναι μεγάλη. Δέν πιστεύουν στή μαγεία του, αλλά τούς γοητεύει ο πρωτότυπος τρόπος του νά εκδηλώνεται. Πράγμα πού φαίνεται μέ τόν τρόπο πού παρουσιάζουν τήν εφημερίδα τους "Πρόβο".

Τά "χάπενινγκς" είναι ένας τρόπος νά προκαλέσεις, μέ παράλογα άστεϊα, καί παράξενα συνθήματα. Ένας τρόπος πού φαίνεται πιά άποτελεσματικός, αλλά καί πιά εύχάριστος άπ' τήν άμεση πρόκληση ενάντια στίς Αρχές. Όχι μόνο τά πολιτικά εύρήματα, αλλά έπίσης καί ή μή βία τοϋ Grootveld, άγγίζουν τούς πρόβος.

Άρκετά σύντομα, ο Βάν Ντάνν παύει νά είναι ο μοναδικός θεωρητικός. Ό Constant Nieuwenhuis, άπασχολημένος γιά καιρό στό μεγάλο του σχέδιο μιάς μελλοντικής πόλης, εξηγεί τίς ιδέες του στό "Πρόβο" No 4. Σύμφωνα μ' αυτόν, ο αυτοματισμός καί ή άξηση τοϋ ελεύθερου χρόνου έξεγειρουν ένα όλοένα μεγαλύτερο αριθμό δέν επειδή δέν μπορούν νά εκφράσουν τήν ενεργητικότητα τους παρά σάν επιθετικότητα. Άπ' αυτήν τήν αναγκαιότητα, θά μπορούσε νά βγει κάτι καλό, αν αύτή ή ενεργητικότητα μπορούσε νά εκφραστεί σάν "πάθος γιά παιχνίδι". Σάν μιά μορφή δηλαδή δημιουργικότητας, πού θά έσπαγε τήν άποκλειστικότητα τής τέχνης, μέ τό νά κάνει όλους τούς ανθρώπους καλλιτέχνες, καθένα μέ τόν τρόπο του. Η μελλοντική πόλη δέν είναι ένα μέρος γιά νά κερδίσει κανείς χρήματα, μά γιά νά παίξει. Ό καθένας εκει πέρα θά έπρεπε νά εκφράσει τή δημιουργικότητά του παρέα μέ άλλους, τόσο στό έξωτερικό όσο καί στό έσωτερικό. Ό Nieuwenhuis πιστεύει σ' αυτό καί δέν καταλαβαίνει γιαντί ο Βάν Ντάνν είναι τόσο άπαισιόδοξος: "έγώ πιστεύω ότι οι πρόβος θά βγοϋν τελικά νικητές. Είμαστε ή πρώτη γενιά ενός τεράστιου παγκόσμιου προβοταριάτου. Παίζουμε τό παιχνίδι πού θά παιχτεί στή νέα βαβυλώνα σέ μεγαλύτερη κλίμακα καί σέ ύψηλότερο επίπεδο".

Η άμεσότερη συνεισφορά στό κίνημα τών προβος έρχεται άπό τή μεριά τοϋ Lund Schimmelpennuick, πού δίνει τήν όριστική μορφή στό πρώτα καί στό καλύτερα άπό τά "Λευκά Σχέδια": τό σχέδιο γιά τ' άσπρα ποδήλατα, καί τό σχέδιο γιά τίς άσπρες καμινάδες. Ό Schimmelpennuick είναι ένας τεχνικός, καμιά τριανταριά χρονών, μέ μυαλό πρακτικό καί καθαρό, πού "πουλάει ιδέες" γιά νά κερδίσει τό ψωμί του. Συναντά τούς πρόβος γιαντί συμπαθεί τήν καμπάνια τοϋ Grootveld ενάντια στους "χρόνιους καταναλωτές".

Η ιδέα του νά κλείσει ή πόλη γιά τά αυτοκίνητα δέν είναι καινούργια. Ακόμα, τό νά γεμίσει τό κέντρο τής πόλης μέ ποδήλατα πού θά τά δώσει τζάμπα ο δήμος είχε προταθεί καί παλιότερα. Άλλά ο Schimmelpennuick δίνει συγκεκριμένα στοιχεία. Τά αυτοκίνητα, ενώ άποτελοϋν τό 7% τής κυκλοφορίας, πιάνουν περισσότερο άπό τό 50% τοϋ χώρου. Άν ή στασιμότητα πού προκαλοϋν μπορούσε νά εκλείψει, οι συγκοινωνίες θά ήταν γρηγορότερες κατά 40% μέ άποτέλεσμα νά έξοικονομοϋνται τουλάχιστον 2.000.000 Γκίλιντες τό χρόνο. Μέ τά μισά άπ' αυτά τά χρήματα ο δήμος θά μπορούσε νά αγοράζει είκοσι χιλιάδες "Λευκά ποδήλατα" τό χρόνο. Αυτό γράφτηκε στό "Πρόβο" No 2. Στο "Πρόβο" No 6, άναπτύχθηκε τό "Λευκό σχέδιο" ενάντια στή μόλυνση τοϋ άέρα. Είναι κι αυτό έ-

ξίσου σαφές και τεκμηριωμένο με στοιχεία δανεισμένα από μία αναφορά ενός βιολόγου του δήμου που δεν είδε ποτέ τη δημοσιότητα.

Τό μελλοντικό δράμα του Nieuwenhuis, ή πικρόχολη και ριζοσπαστική κριτική της κοινωνίας από τόν Βάν Ντάϊν και οι πρακτικές ιδέες του Schimmelpenninck, ανακατεμένα με διάφορα τρελά, παράλογα και συχνά ποιητικά άστεϊα, πού φαίνονται άστεϊρευτα, φτιάχνουν ένα μίγμα άδιαπέραστο για τό μυαλό τών "κανονικών" ανθρώπων. Άπ' όλες τίς μεριές, καταφθάνουν οι συμπαθούντες: ένα εβδομαδιαίο φοιτητικό περιοδικό μπαίνει στην ύπηρεσία τών πρόβος, φοιτητικές οργανώσεις και ομάδες της άριστερας ψάχνουν νά βρούν έπαφή μαζί τους, τούς ενήλικους τούς τραβάει ή δημοσιότητα και ή άτμόσφαιρα έξεγερσης πού ύπάρχει. Άνθρωποι πού έξησαν μέσα στην έγκληματικότητα μεταμορφώνονται σέ ιδεαλιστές και γράφουν λίβελλους ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Παπδες, δημοτικοί υπάλληλοι, επαγγελματίες και άλλοι "γεροντότεροι" έρχονται νά μιλήσουν και φεύγουν συμπαθούντες. Καινούργια "λευκά σχέδια" γεννιώνται. Τό τираζ της έφημερίδας "Πρόβο" φτάνει στις 10.000 αντίτυπα.

Δέν ύπάρχει διεύθυνση, ούτε πρόγραμμα, ό καθένας μπορεί νά γράψει στην έφημερίδα τίς ιδέες του, ώριμες ή όχι. Δέν ύπάρχει ούτε "όμοιομορφία" στά μαλλιά ή στά ρούχα, παρά τίς διαβεβαιώσεις τών άσχημα πληροφορημένων. Υπάρχει ένας δραστήριος πυρήνας, πού καθορίζει την τάση και την νοοτροπία τών πάντων. Άνθρωποι σαν τόν Stoik, έτοιμοι ν' άκούσουν τόν καθένα καλόβολο και μέ χιούμορ, ύπάρχουν άρκετοί. Μέ την κριτική τους στην κοινωνία γενικά συμφωνούν ότι τό "Άμστερνταμ είναι μία "έντάξει" πόλη πού μπορεί νά γίνει καλύτερη αν όρισμένες ιδέες μπούν σ' έφαρμογή. Η άπρόσμενη έπιρροή τών συμπαθούντων δημιουργεί μία άτμόσφαιρα πού κάνει νά φαίνεται δυνατό άκόμα και τό να πειστεί τό μεγάλο κοινό. Η άπελπισία για τό "πλήθος τών ήλιθίων" παραμερίζεται από την ιδέα της "ριζοσπαστικής δημοκρατικοποίησης": "Προκαλώ" δέν σημαίνει: πετάω μία πέτρα στά τζάμια της κοινωνίας χωρίς νά έλπίζω ένα όποιοδήποτε άποτέλεσμα. Τώρα πιά σημαίνει πρώτα-πρώτα προπαγάνδη συγκεκριμένων άλλαγών μέ τρόπο πού συναπαίρνει. Έτσι φτάνουν στό σημείο νά καταρτίσουν κατάλογο ύποψηφίων για τίς δημοτικές εκλογές. Και περιμένουν πολλά: 2, 3, άκόμα και 5 έδρες. Τό άποτέλεσμα είναι μία έδρα, χάρη σέ 13.000 ψήφους, πού οι περισσότερες δόθηκαν άπ' την παλιά πόλη. Ένα άποτέλεσμα εκπληκτικό για ένα κίνημα πού τά περισσότερα μέλη του είναι άνήλικα, δέν ψηφίζουν και πού ενάντια του αναπτύχθηκε μία έντονη αντίπροπαγάνδα. Ο Βάν Ντάϊν θά έμενε κατάπληκτος αν του τό "λεγαν από τά πριν.

Έξάλλου, οι διαμάχες μέ την άστυνομία και τη δικαιοσύνη, παραμένουν τό πιό άξιοσημείωτο χαρακτηριστικό του κινήματος τών πρόβος, κυρίως εξαιτίας της ύπερβολικής έπιμονής του τύπου σ' αυτή την πλευρά της ύπόθεσης. Η αύξηση του αριθμού τών πρόβος δέν θά 'ταν τόσο ραγδαία χωρίς τίς σπασμωδικές ενέργειες της άστυνομίας, όπωσδήποτε ή άτμόσφαιρα της μισοπαρνομίας και ή αίσθηση ότι βρίσκεται σέ "έμπόλεμη κατάσταση" μέ τίς Άρχές και την άστυνομία είναι σημαντικά για τό κίνημα τών πρόβος. Άρκετά γρήγορα, τό κίνημα βρήκε τρόπους παρενόχλησης, πού αν οι Άρχές διέθεταν την άπαιτούμενη εύελιξία θά μπορούσαν νά τούς αντικρούσουν άρκετά εύκολα. Τό "Πρόβο" προκαλεί την άστυνομία σ' ένα ποδοσφαιρικό μάτς. Στο σχέδιο τών "λευκών μπάτσων" δίνεται ή εικόνα του ιδανικού άστυφύλακα, πού πρέπει νά κουβαλάει επιδέσμους και σπρίτα για τούς περαστικούς. Άργότερα, όταν άπαγορεύτηκαν στις διαδηλώσεις διάφορα συνθήματα, οι πρόβος κρατούν λευκά πανώ. Υποκλίνονται μπρός σ' άστυνομικά αυτοκίνητα. Η ίδια άτμόσφαιρα επικρατεί έξάλλου στις ταραχές της πλατείας Spui. Οι περαστικοί δέν ένοχλήθηκαν ποτέ. Είναι τελείως φανταστική ή άποψη πού ύποστήριζε ένας γερουσιαστής, ότι δηλαδή οι πρόβος έξασκοούν μία "τρομοκρατία του δρόμου". Η άλήθεια είναι ότι αντίθετα ό αριθμός τών άδικημάτων επιθετικότητας μειώνεται μέ την παρουσία τών πρόβος.

Άντίθετα, ή άστυνομία δέ βρίσκει άλλη άπάντηση από την παθητική άναμονή, τίς μαζικές συλλήψεις και τό άγριο ξύλο. Είναι κατανοητό τό ότι οι Άρχές παίρνουν την ύπόθεση στά σοβαρά. Οι πρώτες έπεμβάσεις τών πρόβος στρέ-

φονται ενάντια στους άρραβώνες της πριγκήπισσας Βεατρίκης κι εκδηλώθηκαν κατά τη διάρκεια του βασιλικού περιπάτου στο "Αμστερνταμ". Επιπλέον, οι πρόβος αὐταποκαλούνται άναρχικοί και ό άναρχισμός θεωρείται ένα κίνημα πού εύνοει τίς βομβιστικές επιθέσεις ενάντια σ' άρχηγούς κρατών και βασιλικές προσωπικότητες. Οι "Αρχές του "Αμστερνταμ έχουν νά προστατέψουν ένα γάμο. Οι πρόβος δέν θά έκαναν καμία άπόπειρα, αλλά άν ή άγκιτάτσιά τους έβαζε ιδέες σέ μερικούς φανατικούς; Η πιθανότητα είναι μικρή, αλλά άν γινόταν κάτι ή συνέχεια θά ήταν τρομερή. Η κοινή γνώμη πάλι δέ φαίνεται και πολύ φιλοβασιλική. Τά "χάππενινγκς" πού γίνονται στην πλατεία Spui μπορεί νά βοηθήσουν νά άποκρυσταλλωθεί ή δυσάρεσκεια. Καί τότε, άκόμα και χωρίς τρομοκράτες, είναι πιθανό ότι στις 10 του Μάρτη θά γίνουν μάχες αντί για γιορτές. Γι' αυτός τούς λόγους, οι "Αρχές πρέπει νά υπολογίζουν τό κάθε μικροεπεισόδιο σαν "διατάραξη της τάξεως", χωρίς νά μπορούν νά εξηγήσουν τό γιατί, και αυτό κάνει την κατάσταση τους έξαιρετικά δύσκολη. "Αλλά άν άποδόσουμε τέτοια κίνητρα στις άρχές, πρέπει νά συμπεράνουμε έπίσης ότι ή λύση πού έδοσαν στό πρόβλημα είναι άκατανόητη. Βρίσκονται σέ μία κατάσταση δύσκολη, πού θά μπορούσε νά έχει επικίνδυνη συνέχεια. "Αφού δέν μπορούν πιά νά αλλάξουν την άστοχη άπόφαση νά γιορταστούν οι γάμοι στό "Αμστερνταμ, θά έπρεπε νά είχαν κάνει τά πάντα για νά ήρεμήσουν τά ταραγμένα πνεύματα. θά έπρεπε νά επιστρατεύσουν όλη τους την ικανότητα και την καλή θέληση. "Αντί για όλα αυτά, βρίσκουν μία λύση πού έντείνει τό άποτέλεσμα πού φοβόντουσαν.

"Από τόν Αύγουστο του 1965, ή άστυνομία διαλύει μέ σπαθιές τούς περίεργους της πλατείας Spui. "Όταν πιά οι δημόσιες διαμαρτυρίες ενάντια στή βία της άστυνομίας δέν μπορούν νά άγνοηθούν, άρχίζουν μαζικές συλλήψεις. Οι έκπώσωποι της δικαιοσύνης, πού χάρη στην καθημερινή τους εργασία μπορούν νά ξέρουν τίς δυσκολίες της έξουσίας μέσα στην πόλη, δέν ξέρουν νά κάνουν τίποτα καλύτερο άπ'τό νά φυλακίζουν ανθρώπους πού δέν έκαναν τίποτ'άλλο από τό νά είναι περίεργοι. Κάποιος στέκεται μπροστά στην πόρτα του κοιτάζοντας προς την πλατεία Spui και άπαντάει κάτι στον άστυνομικό πού τόν διατάζει νά φύγει: βρίσκεται ανάμεσα στους καταδικασμένους περίεργους.

"Ο άσχημος καιρός του χειμώνα είναι ή αίτία της μείωσης τούς ενδιαφέροντος για τό "χάππενινγκς" οι "Αρχές, όμως, σκέφτονται ότι είναι ή τακτική τους πού είχε έπιτυχία. "Αλλά κάνουν λάθος: παρόμοιες τακτικές δέν μπορούν νά έχουν έπιτυχία παρά μονάχα ενάντια σ' άπομονωμένες ομάδες για τίς όποιες ή κοινή γνώμη δέν τρέφει καμία συμπάθεια. Οι άνθρωποι της πλατείας Spui, όμως, μπορούν νά υπολογίζουν στην ύποστήριξή της. "Από τίς 10 του Μάρτη και μετά, βλέπουμε τίς συνέπειες: οι καταδίκες και τό ξύλο δέν έφεραν σάν άποτέλεσμα παρά μονάχα τή δημιουργία μιας έχθρικής άτμόσφαιρας. Η "συνοικία" στρέφεται ενάντια στην άστυνομία και, σ'αυτή την περίπτωση, ή συνοικία είναι όλόκληρη ή πόλη.

Στίς κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας ενάντια στό νόμο πού έδινε την άδεια για τό γάμο της πριγκήπισσας Βεατρίκης, οι πρόβος δέν έπαιξαν μεγάλο ρόλο. Μία έθνική έπιτροπή όργάνωσε μία αίτηση προς την κυβέρνηση και μαζέψε 70000 ύπογραφές. Για ένα γρήγορο άυτοσχεδιασμό, τό άποτέλεσμα δέν ήταν κακό, αλλά δέν μπορούμε νά μιλήσουμε για κίνημα σ'έθνική κλίμακα. Η άδεξιότητα των κομμάτων της άριστεράς έρέθιζε τούς ρεπουμπλικάνους και τούς μοναρχικούς. Σιγά-σιγά, έγινε ξεκάθαρο ότι ή πλειοψηφία του λαού ύποστήριζε την έξουσιοδότηση του γάμου ή εν πάσει περιπτώσει δέν ήταν έχθρική. "Επειδή οι νέοι ρεπουμπλικάνοι είχαν μία θέση ριζικά δημοκρατική, ένα από τά σπουδαιότερα κίνητρα της διαμαρτυρίας παραλήφθηκε. "Όλα θά τελείωναν έτσι άν ή κυβέρνηση δέν είχε άποφασίσει νά γίνει ό γάμος στην πόλη του "Αμστερνταμ, ένα από τά σπάνια μέρη όπου οι άντιτιθέμενοι σ'αυτό τό γάμο ήταν πλειοψηφία κι όπου ό πόλεμος είχε προκαλέσει τίς βαθύτερες πληγές.

Ἡ διαβεβαίωση τῆς κυβέρνησης ὅτι τὰ "ἀξιοσέβαστα" αἰσθήματα τῶν ἀντιτιθέμενων θὰ γίνονταν σεβαστά, φαίνονταν παράξενη μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπόφαση. Προφανῶς, ὁ σεβασμός ξεχάστηκε γιὰ λόγους γοήτρου: θέλανε νὰ δείξουν ὅτι δὲν ἀφήνονται νὰ ἐπηρεαστοῦν στὶς ἀποφάσεις τους ἀπὸ μιὰ μειοψηφία. Στὸ Ἀμστερνταμ, ξανάρχισε ἡ ἀντίσταση ἐνάντια σ' αὐτὸ πού ὁ κόσμος ἐβλεπε σὰν ἐκδήλωση τῆς νοοτροπίας τῶν διευθυνόντων. Μεγάλα λάθη τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἡ ἀπόπειρα νὰ γίνει τὸ σπῆλι τῆς Ἄννας Φράνκ προσωρινὸ ἀστυνομικὸ τμήμα, χειροτέρεψαν τὴν κατάσταση.

Ἡ διαμαρτυρία πῆρε μιὰ νέα μορφή: τὴν ἀποχή. Τὰ μισὰ σχεδὸν μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅπως καὶ πολλοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ πληθουςοῦ, ἀρνήθηκαν τὴν πρόσκληση στὴν τελετὴ. Πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Ἀμστερνταμ ἀποφάσισαν νὰ φύγουν στὶς 10 Μάρτη στὴν ἐξοχή. Ὁ δήμαρχος ἐπίσης δὲν ἐδειχνε καθόλου εὐχαριστημένος, ἀλλὰ δὲν παραιτήθηκε.

10 Μάρτη, μέρα τῶν γάμων.- Δὲν ὑπῆρχε πολὺς κόσμος στοὺς δρόμους, ἐξαιτίας τοῦ ἀσχημοῦ καιροῦ, τῆς τηλεόρασης καὶ ἐξαιτίας αὐτῶν πού ξμειναν σπῆλι τους γιὰ λόγους ἀρχῶν. Ἀλλὰ ἡ νεολαία ἦταν παρούσα. Ὅχι πὼς παθιαζόταν γιὰ τὴ μοναρχία - γιὰ νὰ γίνει κάτι τέτοιο θὰ χρειαζόταν κάποιος ἱστορικός λόγος, ἀλλὰ ἔτσι κι ἄλλιῶς οἱ γονεῖς δὲν ἦταν ἐνθουσιώδεις ὑποστηρικτὲς τῆς. Ἡ ἀποχὴ ἀπαιτοῦσε συντηρητικότητα πνεύματος. Ἔτσι, ἡ νεολαία γιόρταζε τοὺς γάμους, ἀλλὰ ἀπ' τὴν ἀνάποδη: "Κάτω ἡ μοναρχία". Ἡ χαρὰ τους ἦταν μεγαλύτερη ἀπ' ὅ,τι συνήθως ἐπρόκειτο γιὰ κάτι νέο, ὑπῆρχε κάποια ἀπόχρωση περιπέτειας.

Ἔπεσαν καπνογόνες βόμβες. Δὲν μπόρεσαν ποτέ νὰ συλλάβουν αὐτοὺς πού τίς ἔριξαν, ἐκτός ἀπὸ ἓνα ζευγάρι σπουδαστῶν, πού τὴν ἀποφασιστικὴ στιγμή πῆρε μιὰ τέτοια βόμβα ἀπὸ κάποιον ἀγνωστο. Ἀλλὰ ὁ θεαματικὸς καὶ στό βάθος ἀκίνδυνος χαρακτήρας τῆς "ἀπόπειρας" ἐδειχνε ὅτι εἶχαν ἀνακατετεῖ οἱ πρόβος. Οἱ βόμβες ρίχτηκαν ἀπὸ μιὰ μικρὴ ομάδα πού στηρίχτηκε στὴν παθητικὴ συμπαθεια τοῦ κοινού.

Ὅπως ἤδη εἶπαμε, οἱ βόμβες ἦταν ἀκίνδυνες. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ παρηγορήσει τὴν ἀστυνομία. Θὰ μπορούσαν νὰ εἶχαν ριχτεῖ πραγματικὰ ἐκρηκτικὰ καὶ ἡ ἀστυνομία εἶχε ἀποδείξει ὅτι ἦταν ἀνίκανη νὰ ἐμποδίσει κάτι τέτοιο τῆς στιγμῆς πού θὰ γινόταν.

Δὲν μπορούμε νὰ ἀναπαραστήσουμε τὰ ὅσα ἐγίναν στὴ συνέχεια. Φαίνεται ὅτι μερικοὶ προσπάθησαν νὰ ξεκολλήσουν τὰ κοντάρια τῶν σημαίων. Ἡ ἀστυνομία ἀντέδρασε πανικόβλητη. Αἰσθανόταν προσβλημένη ἀλλὰ δὲν ἤξερε ἀπὸ ποιόν. Καὶ κατέληξε νὰ θεωρεῖ ὅλο τὸ κοινὸ σὰν ἐχθρὸ τῆς. Μέχρι τὴν ἐπόμενη τὸ πρῶν, χτυποῦσαν κάθε εἶδους ἀθῶους ἀνθρώπους καὶ αὐτοὶ ἀντέδρασαν μὲ φοβερὴ ἀγανάκτηση. Ὁ συγγραφέας Jan Wolkers πού εἶχε δεχτεῖ ἓνα λογοτεχνικὸ βραβεῖο 2.000 Γκίλντες ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ δημάρχου ἐπέστρεψε τὰ χρήματα ἐξαλλος. Τὸ περισσότερο ξύλο τὸ ἔφαγαν οἱ ἀνθρωποὶ πού κατὰ τὴ γνώμη τῆς ἀστυνομίας εἶχαν ὕψος κάπως παράξενο. Ἀνάμεσά τους πολλοὶ ξένοι καὶ δημοσιογράφοι. Ἐγινε μιὰ ἔφοδος μέσα στὸ ξενοδοχεῖο Krasnapolsky, διεθνὲς κέντρο τύπου, πού τὴν ἐπόμενη ἀναφερόταν σ' ὅλες τὶς πρῶτες σελίδες τοῦ παγκόσμιου τύπου. Ὅλη αὐτὴ ἡ μέρα φάνηκε σὰν μιὰ μεγάλη κατάρρευση γιὰ τίς Ἀρχές.

Οἱ μέρες πού ἀκολουθήσαν τὸ γάμο.- Ἀμέσως, ἄρχισαν νὰ ἐλαχιστοποιοῦν τὴν σημασία τῶν γεγονότων. Ἐκαναν ἐπίσημους ἐπαίνους στὴν ἀστυνομία καὶ προσπαθοῦσαν νὰ κρύψουν τὴ διαφορά τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς γιορτῆς καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπεισοδίων. Ἀρπάζονταν ἀπὸ τὴν εἰκόνα ἐνὸς ἐνθουσιασμένου πλήθους πού διαλύθηκε ἀπὸ μερικούς νεαροὺς ταραχοποιούς. Ὁ πρωθυπουργὸς δήλωσε ἐπίσημα ὅτι ὁ διεθνὲς τύπος ἦταν υπεύθυνος γιὰ τὰ γεγονότα, δήλωση πού ἀναγκάστηκε γρήγορα νὰ ἀνακαλέσει.

Ὁ δήμαρχος δὲν ὑπερασπίστηκε τὴν ἐπιφυλακτικότητά του μέσα στὸ δημοτικὸ συμβούλιο ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν δὲν εἶχε καμιὰ εὐθύνη γιὰ τὸ τί ἔκανε ὁ δήμαρχος τοῦ Ἀμστερνταμ ἐνεργώντας σὰν ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας. Ἐνας ἀριθμὸς κατοίκων τοῦ Ἀμστερνταμ ὑπέγραψε ἓνα γράμμα μὲ τὸ ὄνομα Ζητοῦ-

σε να γίνει ένας άμεσος και δημοκρατικός έλεγχος στην αστυνομία. Χωρίς αποτέλεσμα.

19 του Μάρτη.- Τό Σαββάτο στίς 19 του Μάρτη, εγκαινιάστηκε σέ μιά ήσυχη συνοικία μιά φωτογραφική έκθεση μέ θέμα τή συμπεριφορά τής αστυνομίας στίς 10 του μήνα. Μαζεύτηκαν εκεί εκατοντάδες άνθρωποι, ανάμεσα τους πολλοί φοιτητές και πρόβος, πού περίμεναν τή σειρά τους γιά νά μπούνε. Ύπηρχαν επίσης πολλοί δημοσιογράφοι και φωτογράφοι. Ή άτμόσφαιρα ήταν χαρούμενη, ό κόσμος έπαιζε μ' ένα άσπρο ποδήλατο κι ένα ζωντανό άσπρο κοτόπουλο, άφου οι πρόβος είχαν μόλις ξεκινήσει τό "σχέδιο γιά τά λευκά κοτόπουλα" (σχέδιο γιά τόν "Ίδανικό" άστυφύλακα).

Μερικά λεπτά άργότερα έμφανίστηκε ένα αυτοκίνητο μέ δύο αστυνομικούς πού άρχισαν νά ρυθμίζουν τήν κυκλοφορία και πού συμπεριφέρονταν άρκετά άδέξια. Έξάλλου δέν ύπήρχε κυκλοφορία. Ό κόσμος άρχισε νά κοροΐδεύει τούς αστυνομικούς κι αυτοί έφυγαν γιά νά ζητήσουν ένισχύσεις. Έφτασαν καμιά τριανταριά άστυφύλακες πού άρχισαν άμέσως μιά περίεργη έκδίκηση: έδειραν όλο τόν κόσμο μέχρι πού πιά κανένας δέν έμεινε στό δρόμο. Αυτή ή άναίτια βία, ήταν ένα σύμπτωμα άνησυχητικό: έδειχνε ότι ό συνηθισμένος άστυνομικός, θυμωμένος άπό τά έπεισόδια πού έγιναν στίς 10 του Μάρτη και καλυμμένος άπό τόν έπίσημο έπαινο, είχε άναπτύξει μιά επικίνδυνη έχθρότητα άπέναντι στό κοινό. Ή ιστορία έπαναλαμβανόταν: ένας κινηματογραφιστής πού βρέθηκε εκεί πέρα τράβηξε σκηνές άπ'τά έπεισόδια. Τό Ίδιο βράδυ όλη ή Όλλανδία έβλεπε στην όθόνη ότι ένας νεαρός πού ήθελε νά πάρει τό ποδήλατό του γιά νά φύγει άρίχτηκε κατάγής και γελοιοπήθηκε άπό έξη αστυνομικούς. Ήταν άδύνατο, όση έπιτηδειότητα κι άν διέθετε κανείς, νά δείξει ότι κάτι τέτοιο ήταν δικαιολογημένο. Τό Ίδιο βράδυ, ό δήμαρχος του Άμστερνταμ μίλησε γιά πρώτη φορά σχετικά μέ τήν επιφυλακτικότητα τής αστυνομίας - όχι στό δημοτικό συμβούλιο, αλλά στην τηλεόραση. Λυπόταν γιά τή συμπεριφορά τών αστυνομικών, αλλά τούς υπερασπιζόταν μέ τό έπιχείρημα ότι ένας άπό τούς ροπαλοφόρους ήταν έβραϊός και θίχτηκε γιατί τόν άποκάλεσαν φασίστα. Έκανε έκκληση σ' όλους τούς κατοίκους του Άμστερνταμ νά συνεργαστούν γιά μιά "περίοδο όμαλοποίησης", άλλιώς μπορεί νά ύπήρχαν νεκροί.

Ή αστυνομία δέν παρουσιάστηκε στό "χάπενινγκ" εκείνης τής βραδιάς, παρά τό γεγονός ότι έκαιγαν έφημερίδες κοντά στό παλάτι και κόσμος διαμαρτυρόταν μπροστά στό σπίτι του δημάρχου. Άλλά τίς μέρες και τίς βδομάδες πού άκολούθησαν έγινε καθάρó ότι ό δήμαρχος έννοούσε τήν όμαλοποίηση άρκετά μονόπλευρη. Άπαγορεύτηκε ή δημοσία προβολή του φίλμ τών έπεισοδίων τής 19ης Μάρτη. Ένα σατιρικό πρόγραμμα τής τηλεόρασης έξαφανίστηκε όριστικά γιά νά άποφευχθεί ή γελοιοποίηση του δημάρχου. Ό Grootveld άποσύρθηκε άπό τούς πρόβος συγκινημένος άπό τά δάκρυα τών Άρχών. Άλλά ή συμπεριφορά τής αστυνομίας δέν άλλαξε. Ή κυβέρνηση και ένας όρισμένος αριθμός δικαστών συντονίστηκαν μ' αυτή τή συμπεριφορά πού έκανε τήν ένταση ν' αύξάνεται συνέχεια μέ τήν πόλη. Νά ό κατάλογος όρισμένων ένεργειών τών Άρχών, πού τό σύνολό τους έκανε νά χειροτερέψει ή κατάσταση. Δέν πρόκειται παρά γιά μιά περίληψη ήρωων πού δημοσιεύτηκαν στίς έφημερίδες και πού συγκεντρώθηκαν πρόχειρα.

Τέλος του Μάρτη.- Μερικές όργανώσεις νέων ζητούν άπό τό δήμαρχο νά επιτρέψει μιά διαδήλωση ένάντια στην συμπεριφορά τής αστυνομίας στίς 10 και 19 Μάρτη. Στην άρχή ή διαδήλωση αναβάλλεται έξαιτίας τών συνημάτων. (Τό σύνθημα "άναδιοργάνωση τής αστυνομίας" επιτρέπεται, ένώ τό "έξυγίανση τής αστυνομίας" άπαγορεύεται.) Τελικά ό δήμαρχος άρνείται νά δώσει τήν άδεια.

1 Άπρίλη.- Ό Hans Tuynman συλλαμβάνεται στην πλατεία Spui γιά "προκλητικές ένέργειες". Είχε δώσει σέ δύο αστυνομικούς μέ στολή ένα κείμενο, πού καλούσε σέ κάποια διαδήλωση. Μένει κρατούμενος, στίς 6 Άπρίλη μπαίνει φυλακή μέ άπόφαση του εισαγγελέα και άφήνεται έλεύθερος στίς 15 Άπρίλη ύπό

τόν ὄρο νά μήν συμμετέχει σέ συγκεντρώσεις πού θά μπορούσαν νά διαταράξουν τήν τάξη. Ξανασυλλαμβάνεται στίς 22 Ἀπρίλη κατά τή διάρκεια ἑνός "χάππεν-ινγκ". Στίς 27 Ἀπρίλη ὁ εἰσαγγελέας πρότεινε τήν καταδίκη του σέ φυλάκιση 12 ἐβδομάδων ἐξαιτίας ἑνός προκλητικοῦ γραπτοῦ πού εἶχε μοιράσει. Στίς 11 Μάη, καταδικάστηκε σέ 3 μήνες φυλακή μέ ἀναστολή ἀφοῦ ἀφαιρέθηκαν οἱ 25 μέρες τῆς προφυλάκισης.

2 Ἀπρίλη.- Ἐνας νεαρός, 18 χρονῶν, συλλαμβάνεται στήν πλατεία Spui. Στίς 20 Ἀπρίλη καταδικάζεται σέ 8 ἐβδομάδες φυλακή ἐπειδὴ ἀποκάλεσε φασίστες τούς ἀστυνομικούς.

4 Ἀπρίλη.- Τέσσερις πρόβος συλλαμβάνονται. Πρόκειται γιά ἕνα ἀνώνυμο γράμμα πού δημοσιεύτηκε στό "Πρόβο" Νο 7 καί πού ἐγινε γνωστό σάν "τό ἀνατρεπτικό γράμμα". Κατηγοροῦνται γιά συνεργασία στό ἄρθρο. Στίς 27 Μάη, γίνεται ἡ δίκη. Ἀνάμεσα στούς μάρτυρες ὑπεράσπισης βρίσκονται διάσημοι ψυχολόγοι καί κοινωνιολόγοι. Ὁ δικαστής θεωρεῖ τίς μαρτυρίες του ἐκτός θέματος. Τό θέμα δέν εἶναι ἄν οἱ κατεστημένοι διανοούμενοι, ὅπως οἱ μάρτυρες, θεωροῦν τό ἄρθρο χιουμοριστικό. Τό θέμα εἶναι ἄν ἕνας ἢ περισσότεροι ἀναγνώστες θά μπορούσαν νά ἐπηρεαστοῦν μέ τρόπο τέτοιο ὥστε νά ἀφεθοῦν νά παρασυρθοῦν σέ πράξεις ἀξιόμημπες. "Ἐνας μόνο μου ἀρκεῖ". Καί προσθέτει ὅτι θά πρέπει νά σκεφτοῦν καί τούς παρανοϊκοῦς. Οἱ συνήγοροι ἀπαντοῦν ὅτι τότε θά ἔπρεπε νά ἀπαγορευτοῦν ὄλες οἱ ταινίες, τά βιβλία καί οἱ ἐφημερίδες.

23 Ἀπρίλη.- Ἡ Koosje Koster συλλαμβάνεται στήν πλατεία Spui, γιὰτί "μοίραζε σταφύλια". Κάνει μήνυση γιά τήν κακομεταχείρισή της στό ἀστυνομικό τμήμα. Δήλωσε ὅτι τήν ὀδήγησαν σ' ἕνα ἀπομονωμένο δωμάτιο, ὅπου μιά γυναίκα τήν ὑποχρέωσε νά γδυθεῖ. Ὅταν αὐτή ἀρνήθηκε, ἡ γυναίκα ἔφερε τρεῖς ἄντρες ἀστυνομικούς. Στή συνέχεια, αὐτά τά τέσσερα πρόσωπα τήν ἐγδυσαν. Σέ μιά ἀνακοίνωση τῆς 26ης Ἀπρίλη, ὁ γενικός ἐπιθεωρητής τῆς ἀστυνομίας ἐπικαλέστηκε τούς κανονισμούς τῆς ὑπηρεσίας. Παρά τίς ἐρευνες τοῦ τύπου, τό κείμενο αὐτῶν τῶν κανονισμῶν δέν ἦρθε ποτέ στή δημοσιότητα. Αὐτή ἡ ὑπόθεση προκάλεσε συζητήσεις στό δημοτικό συμβούλιο ἀκόμα καί στή βουλή. Μῆνες ἀργότερα δημοσιεύτηκε στόν τύπο ὅτι ὁ ὑπουργός Δικαιοσύνης δήλωσε πῶς ἡ ἐρευνα τῆς Koster ἦταν ἀντικανονική.

7 Μάη.- Ἐνας δημοσιογράφος τῆς ἐφημερίδας "Het parool" γράφει: "Βρισκόμασταν πάνω στό πεζοδρόμιο, μπροστά στόν κινηματογράφο "City" τῆς πλατείας "Leidseplein" καί βλέπαμε νά περνάει ἕνας ἀστυνομικός μέ τό ρόπαλο στό δεξιό χέρι. Περπατοῦσε ἤρεμα μπροστά σέ δεκάδες θεατές, ἀλλά μόλις πλησίασε μερικούς νεαρούς μέ μακρὰ μαλλιά καί ἀσυνήθιστα ρούχα τούς χτύπησε ξαφνικά κι ἀπροειδοποίητα χωρίς κανένα λόγο. Μετά συνέχισε τό δρόμο του".

26 Μάη.- Ἡ ἀστυνομία βάζει τέλος σέ μιά ἐκδήλωση διαμαρτυρίας πού γινόταν μπροστά στό Πορτογαλικό Προξενεῖο. Ἡ συμπεριφορά τῶν ἀστυνομικῶν προκαλεῖ τρεῖς ἐπίσημες μηνύσεις. 1) Ἐνας παπᾶς δηλώνει πῶς ἀπομακρύνθηκε ἀπό τούς ἀστυνομικούς μέ κλωτσιές στά πόδια καί τίς πλάτες ἐνῶ ὁ ἴδιος δέν εἶχε μέ κανένα τρόπο ἀρνηθεῖ νά ἀπομακρυνθεῖ ὁ μόνος του. 2) Μιά νεαρή πληγώθηκε στά χέρια καί στή συνέχεια οἱ πληγές της μολύνθηκαν, ἐνῶ ἕνας ἄντρας δήλωσε ὅτι οἱ ἀστυνομικοί προσπάθησαν νά τόν πετάξουν μέ τό κεφάλι κάτω ἀπ' τῆς σκάλες κι ὅτι δέχτηκε κλωτσιές στήν κοιλιά. 3) Ἐξη νεαροί ὑπέγραψαν ἕνα κείμενο μέ τό ὄποιο διαμαρτύρονταν ὅτι στίς 26 τοῦ Μάη κλείστηκαν μαζί μέ δεκατέσσερα ἄλλα ἄτομα στό κελί ἑνός ἀστυνομικοῦ τμήματος, πού δέν ἦταν μεγαλύτερο ἀπό τέσσερα τετραγωνικά μέτρα.

1 Ἰούνη.- Οἱ πρόβος βγάζουν μιά ἔδρα στό δημοτικό συμβούλιο. Τή νύχτα τῶν ἐκλογῶν, συλλαμβάνεται ἡ Irène Donner (ὑποψήφια στή λίστα τῶν πρόβος) κι ὁ ἀρχισυντάκτης τῶν τηλεοπτικῶν εἰδήσεων Van De Linde. Καί οἱ δύο κρατήθηκαν καί ἀνακρίθηκαν ὅλη τή νύχτα καί πιέστηκαν νά δηλώσουν ὅτι στό μέλλον θά ἀποφεύγουν τή διατάραξη τῆς τάξης. Ὁ γκραμμαίτρ του σκακιού, J. H. Donner,

άρνείται στο έξης να εκπροσωπήσει τις Κάτω Χώρες σέ σκακιστικά τουρνουά, εξαιτίας τής έπαίσχυντης μεταχείρισης πού έγινε στή γυναίκα του, στο άστυνομικό τμήμα.

4 Ιούνη.- Ή άστυνομία επιτίθεται στο πλθθος στήν πλατεία Leidseplein με άλογα, σκυλιά καί ρόπαλα. Αίτία, ο χορός μερικών πρόβος γύρω άπό τήν πλατεία.

6 Ιούνη.- Στο Άμστερνταμ, ένας δικαστής καταδικάζει σέ έξη μέρες κράτηση τόν κινηματογραφιστή W. Rademaker. Ή αγανάκτηση μεγάλωνε. Όλος σχεδόν ο κόσμος μέσα στήν πόλη είχε δεί τί σημαίνει μιά έφοδος τής άστυνομίας. Ό Tsyngman, προφυλακισμένος πάντα, γινόταν ένα σύμβολο. Τό να φωνάζεις γιά τήν άπελευθέρωσή του, έκλεινε μέσα του τό σύνολο μιās μεγάλης σειράς παραπόνων. Ή έκρηξη πλησίαζε.

Τίς πρώτες μέρες τής εβδομάδας, άπό 13 έως 18 του Ιούνη, ή πόλη του Άμστερνταμ γνώρισε μιά επαναστατική άτμόσφαιρα. Στούς μικρούς δρόμους του κέντρου, όπως καί στα μεγάλα βουλεβάρτα, γύρω άπό τό βασιλικό παλάτι, ξετυλίγονταν βίαιες συγκρούσεις άνάμεσα στο προλεταριακό πλθθος καί τίς δυνάμεις τής τάξης. Γιά τούς κυρίους αυτούς ή πάλη έφτασε σάν κεραυνός, θυμίζοντάς τους τίς πιο βίαιες εικόνες τής πάλης σάν κεραυνός, θυμίζοντάς τους τίς πιο βίαιες εικόνες τής πάλης σάν να μην υπήρχαν πιά προβλήματα γιά τόν αναπτυσσόμενο καπιταλισμό καί τούς νόμους του, νομίζανε πως ή Όλλανδία ήταν μιά χώρα "ήσυχη καί ήρεμη" πού μέσα σ'αυτή σκηνές εξέγερσης ήταν πιά "άπίστευτες κι άδύνατες".

Τό κάθετι άρχισε όπως συχνά συμβαίνει στήν ιστορία τών κοινωνικών συγκρούσεων σάν μιά επίδειξη διαμαρτυρίας τών άνοργάνωτων οικοδόμων. Ή διαμαρτυρία τους στρεφόταν κατά τών τριών συνδικάτων (έργατικού, καθολικού, καί προτεσταντικού). Ό λόγος τής δυσαρέσκειας τών οικοδόμων βρισκόταν στή συμφωνία πού υπογράφηκε άνάμεσα στούς έργοδότες καί τά συνδικάτα, καί πού καθόριζε ότι αυτά θα κατακρατούσαν τό 2% άπό τά "ένσημα τών διακοπών" σέ όσοους άπό τούς οικοδόμους δεν ήταν μέλη επίσημων συνδικαλιστικών όργανώσεων δηλαδή, άπό τό 70% τών οικοδόμων.

Έπειδή τό Άμστερνταμ έχει πολλούς μη συνδικαλισμένους οικοδόμους, ή άλλαγή τών ένσημων βαστούσε αρκετές μέρες καί γινόταν με άλφαβητική σειρά. Τήν Δευτέρα, 13 Ιούνη, τό βράδυ, μετά τίς 7.30, έπρεπε να παρουσιαστούν όλοι όσοι τό όνομά τους άρχιζε άπό Α ή Β. Ήταν πάνω άπό 1.000 έργάτες. Ό τόπος όπου γινόταν ή άλλαγή τών ένσημων βρισκόταν στο κέντρο του Άμστερνταμ. Ήταν μικρός καί με δυσκολία μπορούσαν να μπουν τριάντα έργάτες. Καί οι 1.000 έργάτες περίμεναν γεμάτοι αγανάκτηση καί μανία. Οι πρώτοι έμπαιναν στο γραφείο πού έγκατέστησαν τά τρία συνδικάτα, οι άλλοι έμεναν στήν πόρτα σ'ένα άπό τούς κεντρικότερους δρόμους του Άμστερνταμ. Όλος ο κόσμος μιλούσε καί φώναζε. Έπιθέσεις κατά τών συνδικάτων. Σέ λίγη ώρα οι έξαπατημένοι έργάτες μετασηματίζονταν άπό άτομα σ'ένα σύνολο με ένιατα θέληση, μιά κοινή υπόθεση καί ένα σκοπό: να διαμαρτυρηθούν, να κάνουν μιά διαδήλωση. Έγκαταστάθηκαν στο δρόμο, καί κάθισαν πάνω στίς γραμμές του τράμ. Ήθελαν να προσελκύσουν τή δημόσια προσοχή στήν υπόθεσή τους.

Σχεδόν άμέσως φάνηκε ή άστυνομία. Μόλις οι άστυφύλακες κατέβηκαν άπό τά θωρακισμένα όχήματα περικύκλωσαν τούς έργάτες καί τούς είπαν να φύγουν. Όταν αυτοί άρνήθηκαν, άρπαξαν τά γκλόμπς καί χτυπούσαν όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Λίγα δευτερόλεπτα άργότερα ξετυλιγόταν μιά πραγματική μάχη. Οι έργάτες ξηλώνανε τά λιθόστρωτα καί τά χρησιμοποιούσαν γιά βλήματα. Σπάσανε όλα τά τζάμια άπό τά άστυνομικά άμάξια. Ήταν πολύ επιθετικοί. Παλέψανε όλη τή βραδιά σχεδόν ως τά μεσάνυχτα. Άπολογισμός: ένας έργάτης νεκρός, πολλοί τραυματισμένοι βαριά στα νοσοκομεία, πολλοί επίσης άστυνομικοί βαριά τραυματισμένοι. Άστυνομικά άμάξια κατεστραμμένα καί μερικά άπ'αυτά στα κανάλια: όλοκληρωτική σύγχυση.

Τό ὅτι τόσοι ἐργάτες βρέθηκαν ἐκεῖ πού ἀλλάζουν τά ἔνσημα δέν ἦταν τυχαῖο. Τούς εἶχε προσκαλέσει μιά διαρκῆς ἐπιτροπή οἰκοδόμων πού σχηματίστηκε ἐδῶ καί 10 χρόνια ἀπό τό Κ.Κ. καί πού ἦταν ὀλοκληρωτικά ἐλεγχόμενη ἀπ' αὐτό. Ἡ ἐπιτροπή αὐτή, μπροστά στήν ἔκταση τῶν γεγονότων, σοκαρίστηκε. Δῆλωσε δημόσια: "Δέν τό θελήσαμε αὐτό. Δέν θέλαμε νά κάνουμε παρά μιά περιορισμένη καί εἰρηνική ἐκδήλωση. Τά γεγονότα μᾶς ξεπέρασαν. Ἀποκηρύσσουμε τίς ταραχές. Εἶναι ἔργο ἀνεύθυνων στοιχείων, ὑπόπτων... Σύντροφοι, πρέπει νά διατηρήσετε τήν πειθαρχία σας, ἡ δημόσια κυκλοφορία δέν πρέπει νά διακοπεῖ στό Ἄμστερνταμ..."

Πραγματικά, τά γεγονότα τούς ξεπέρασαν. Ὁ ἀγῶνας τῶν ἐργατῶν ἀκολουθοῦσε πιά τούς δικούς του νόμους, ἐντελῶς ἀντίθετα ἀπό τά πολιτικά συμφέροντα τοῦ Κ.Κ. Χωρίς ἀμφιβολία τήν ἐπόμενη, Τρίτη 14 τοῦ Ἰούνη, οἱ ἐργάτες ἀκολουθήσανε πάλι τά συνθήματα τῆς ἐπιτροπῆς καί συγκεντρώθηκαν σέ μιά δημόσια πλατεία τοῦ Ἄμστερνταμ γιά ν' ἀκούσουν ρήτορες νά διαμαρτύρονται βίαια κατά τῆς ἀστυνομικῆς βίας καί τοῦ θανάτου ἑνός ἀπό τούς συναδέλφους τους. Ἄλλά λίγα λεπτά ἀργότερα, πάνω ἀπό 6.000 ἐργάτες βάδιζαν αὐθόρμητα πρὸς τό κέντρο τῆς πόλης, ἀποφασισμένοι, μέ τή δική τους πρωτοβουλία, χωρίς καμιά καθοδήγηση τοῦ ὁποιοδήποτε συνδικαλιστικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἡγέτη, πού ἦταν ἔτοιμοι ἀπό τή στιγμή αὐτή κιόλας νά κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιά νά ἐξουδετερώσουν αὐτά πού ἔκαναν οἱ ἐργάτες. Ὅσο βάδιζε πρὸς τό κέντρο τῆς πόλης, ἡ διαδήλωση τῶν οἰκοδόμων πλήθαινε.

Τά νέα γιά ὅσα γίνανε τῆ Δευτέρα τό βράδυ εἶχαν διατρέξει σάν σίφουνας τήν πόλη. Ἡ μανία τῶν συνδικαλισμένων ἐργατῶν ἦταν τόσο ἀγρία ὅσο καί τῶν μή συνδικαλισμένων. Δέν ὑπῆρξε οὔτε ἕνας οἰκοδόμος, συνδικαλισμένος ἢ ὄχι, πού νά δούλεψε στό Ἄμστερνταμ. Ἀπό τό πρωί ὅλες οἱ σκαλωσιές ἀπεργοῦσαν. Καί πρὶν τό μεσημέρι ἀπεργίες ἀλληλεγγύης ἔξεσπασαν στίς οἰκοδομῆς σ' ὅλη τήν περιοχή βόρεια τοῦ Ἄμστερνταμ, στήν Οὐλτρέχτη, στή Χάγη, στό Χάρλεμ.

Στίς 11 τό πρωί ἕνα τεράστιο πλῆθος ἐμφανίστηκε μπροστά στά γραφεῖα καί τό τυπογραφεῖο τῆς ἐφημερίδας "Ὁ Τηλέγραφος", μιᾶς ἀπό τίς πιό ἀντιδραστικές ἐφημερίδες τῆς Ὀλλανδίας, πού ἐπί χρόνια σέ κάθε εὐκαιρία ἔπαιρνε θέση κατά τῶν ἐργαζομένων καί κατά τῶν ἀγῶνων τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἀστυνομία δέν ἦταν ἐκεῖ. Τό Ἄμστερνταμ δέν εἶχε γιά λόγους οἰκονομίας ἀρκετούς, ὅπως λένε οἱ ἀρμόδιοι. Σχεδόν τό ἕνα τρίτο ἀπ' αὐτούς βρισκόταν στά κρεβάτια τους γιά νά ξεκουραστοῦν ἀπ' τίς συγκρούσεις τῆς προηγούμενης νύχτας. Οἱ ὑπόλοιποι ἦταν ἀπασχολημένοι στήν κυκλοφορία καί σέ διάφορες ἄλλες ὑπηρεσίες. Τό προσωπικό τῆς ἐφημερίδας διαπίστωνε μέ κατάπληξη πῶς δέν ὑπῆρχε κανεῖς γιά νά τό προστατέψει ἀπ' τήν ἐπίθεση τῶν ἐργατῶν. Μέσα σέ λίγα λεπτά, ὅλες οἱ βιτρίνες τοῦ κτιρίου ἦταν σπασμένες. Τά ἀμάξια τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐφημερίδων εἶχαν ἀνατραπεῖ. Οἱ μπομπίνες τοῦ χαρτιοῦ εἶχαν καεῖ. Τό ἴδιο οἱ πρωινές ἐφημερίδες. Καμιά τριανταριά ἐργάτες μπῆκαν στό τυπογραφεῖο καί κατέστρεψαν ὅ,τι ὑπῆρχε ἐκεῖ μέσα.

Τό μεσημέρι κατέφθασε ἡ ἀστυνομία. Τό ὑπόλοιπο ἀπόγευμα δίνονταν μάχη μέ τίς δυνάμεις τῆς τάξης. Ὅρα μέ τήν ὥρα ἡ μάχη γινόταν ὄλο καί πιό βίαιη. Σηκώθηκαν ὀδοφράγματα, τά λιθόστρωτα χρησίμευαν γιά βλήματα, μέ τά σφυριά τους οἱ ἐργάτες ἔσπασαν ὅ,τι βρισκόταν στό δρόμο καί ἔβαζαν παντοῦ φωτιές. Ὅλο τό κέντρο τοῦ Ἄμστερνταμ εἶχε ἀποκλειστεῖ ἀπό τούς ἀντιμαχόμενους. Τά τράμ δέν κυκλοφοροῦσαν πιά. Τά ὀδοφράγματα στήθηκαν παντοῦ. Οἱ βιτρίνες τῶν καταστημάτων καί οἱ σηματοδότες σπάζονταν συστηματικά. Αὐτοκίνητα φλέγονταν. Ἡ ἀστυνομία δέν χρησιμοποίησε πιά ρόπαλα καί σπαθιά, ἀλλά ὄπλα καί ρεβόλβερ. Ὑπῆρχαν 98 βαριά τραυματίες καί ἀνάμεσά τους 30 περίπου ἀστυνομικοί. Δέν πολεμοῦσαν πιά μονάχα οἱ οἰκοδόμοι, ἀλλά ἀκόμα καί ἄλλες ὁμάδες καί ἄλλα στρώματα τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀνάμεσά τους βρισκόταν οἱ πρόβος καί τά "μπλουζόν νουάρ" (καί μέ μιά ὀρισμένη ἔννοια εἶναι ἀλήθεια νά δεχτοῦμε πῶς ἡ πλειοψηφία τους εἶναι προλεταριακῆς προέλευσης). Οἱ συγκρούσεις συνεχίστηκαν μέ τήν ἴδια βιαιότητα τίς δύο ἐπόμενες ἡμέρες.

Σεπτέμβρης του '66.- 'Ο πρόβος Bernhard De Vries μπαίνει στο δημοτικό συμβούλιο του "Αμστερνταμ".

Μάρτης του '67.- 'Ο Bernhard De Vries, πού δέν έκανε τίποτα τό θεαματικό μέσα στο δημοτικό συμβούλιο, αντικαθίσταται από τόν πρόβος Lund Schimmelpenninck. Δύο φοιτητές βάζουν μία βόμβα στο μνημείο του Van Heutsz, ένας στρατηγού του όλλανδικού στρατού τών 'Ινδιών στά 1946-48. θεωρούν τό μνημείο σαν ένα σύμβολο τής άποικιοκρατίας καί τόν Van Heutsz έγκληματία πολέμου.

25, 26 καί 27 Μάρτη '67.- Πορεία διαμαρτυρίας ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ καί ενάντια στα πυρηνικά όπλα. Αυτή ή διαδήλωση οργανώθηκε από τούς "Νέους Σοσιαλιστές". 'Η πορεία οδηγεί από τό Ρότερνταμ στο "Αμστερνταμ, περνώντας από τή Χάγη, τό Λέιντε καί τό Χάαρλεμ. 'Εξελίσσεται ήσυχα παντού εκτός από τή Χάγη, όπου ή άστυνομία συλλαμβάνει 14 διαδηλωτές επειδή φώναζαν "Τζόνσον δολοφόνε", πράγμα άξιόποينو. Στο "Αμστερνταμ, τό ίδιο σύνθημα είχε γίνει δεκτό.

1 'Απρίλη '67.- Γάμος του Bernhard De Vries. Γιορτάστηκε στο πλοίο τών πρόβος. Κατά τή διάρκεια τής γιορτής έγινε επίθεση στο πλοίο από τά "μπλουζόν νουάρ" πού συνήθως συγκεντρώνονται στον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό. Τό πλοίο καταστράφηκε. Λίγο μετά απ'αυτόν τόν καινά άκολούθησε ή συμπιλίωση. Τά "μπλουζόν νουάρ" γίνονται "οί πρόβος του σταθμού".

4 'Απρίλη '67.- 'Επηρεασμένοι από τήν έφημερίδα "Ο Τηλέγραφος" πού τόν τελευταίο καιρό είχε κάνει μία καμπάνια ενάντια στους πρόβος, καμιά εκατοστή ναυτικοί (του πολεμικού ναυτικού) από τό Χέλντερ (75 χιλιομέτρα από "Αμστερνταμ), οργανώνουν μία επίθεση ενάντια στους "πρόβος του σταθμού". Σύνομη αλλά άγρια μάχη μέσα στο χώρο του σταθμού, όπου άρκετοί πρόβος τραυματίστηκαν. Μία ώρα πριν από τήν άφιξη τών ναυτικών, είχαν ειδοποιηθεί ή πολιτική καί ή στρατιωτική άστυνομία καθώς καί ή άστυνομία τών σιδηροδρόμων. Δέν πήραν κανένα μέτρο για να άποτρέψουν αυτή τήν διατάραξη τής τάξης. Παντού σ'όλη τή χώρα οί ναυτικοί δέχτηκαν έπίσημα συγχαρητήρια. Αυτή ή υπόθεση προκαλεί συζητήσεις στη βουλή. 'Ο ύπουργός 'Αμύνης δηλώνει ότι οί ναυτικοί είχαν άδικο. Τίποτα περισσότερο. Τό έπιχείρημα τών ναυτικών ήταν ότι οί πρόβος πείραζαν τίς άραβωνιαστικές τους όταν εκείνες γύριζαν από τό στρατιωτικό τραίνο όπου είχαν πάει να τούς άποχαιρετήσουν. Δέν ύπηρεζε θέμα επίθεσης στο "ήθος καί τήν υπόληψη" τών κοριτσιών, όπως έγραφε ό "Τηλέγραφος" με τήν τεράστια έπιρροή του. Στίς 28 'Απρίλη κουβέντιασα μ'έναν απ'αυτούς τούς ναυτικούς. Είχε άπόλυτη άγνοια του τί αντιπροσώπευαν οί πρόβος, αλλά παρόλα αυτά τούς θεωρούσε "καθάρματα, συμμορία άντι-'Ολλανδών άλητών, πού δέν ήταν ύγιειν" καί άλλα τέτοια παρμένα από τήν έφημερίδα "Ο Τηλέγραφος". "Όταν τόν ρώτησα γιατί ήρθε να χτυπηθεί, είπε: "Ε, να, έχει πλάκα να παίξεις λίγο ξύλο πότε-πότε".

15 'Απρίλη '67.- Διαδήλωση στο "Αμστερνταμ ενάντια στίς ΗΠΑ. Ξαφνικά, τό σύνθημα "Τζόνσον δολοφόνε" άπαγορεύτηκε. 'Απροσδόκητες έφοδοι τής άστυνομίας. Στο έθνικό μνημείο, ή κατάσταση είναι χαοτική. 'Εφοδοι με αυτοκίνητα καί άλογα πάνω στο πλήθος, πού όμως παραμένει ήρεμο. Γυναίκες καί μικρά παιδιά, χτυπημένες. Αίσθάνεται κανείς τήν ένταση ν'άνεβαίνει ξανά μέσα στην πόλη. Οί πρόβος βγάζουν μία έφημερίδα με τ'όνομα "Teleraaf" πού παρωδεί τήν "Telegraaf". Μιμούνται τήν καμπάνια ενάντια στους πρόβος, υπερβάλλοντας. 'Η λύση του "προβλήματος πρόβος" παρουσιάζεται εκεί σαν τά σχέδια πού έκανε ό Χίτλερ για να έξολοθρεύσει τούς έβραλους.

27 'Απρίλη '67.- Γέννηση του πρίγκηπα Γουλιέλμου-'Αλεξάνδρου. Οί πρόβος έχουν ένα "χάπενινγκ" στην πλατεία Spui, πού τό μετατρέπουν σε αντιμοναρχική διαδήλωση. Διαλύονται από τήν άστυνομία. 'Η τηλεόραση παρουσιάζει τίς εκδηλώσεις χαράς του κόσμου σε όλη τήν 'Ολλανδία εκτός από τήν πρωτεύουσα.

Στό "Αμστερνταμ, ή βασίλισσα έμφανίζεται στό μπαλκόνι. Σφυρίγματα άποδοκιμασίας. Οί νέοι παρόλα αυτά σέβονται τό γεγονός, τό θεωροϋν μιά χαρούμενη υπόθεση.

1 Μάη '67.- Γιορτή γιά τά γεννέθλια τής βασίλισσας. Οί "Νέοι Σοσιαλιστές" οργανώνουν μιά διαδήλωση μέ κύριο σύνθημα "Κόκκινη Πρωτομαγιά (καί όχι πορτοκαλιά)". Τό ίδιο άπόγευμα γίνονται σοβαρές συγκρούσεις στήν πλατεία "Dam". Ένάντια στους άστυνομικούς ρίχνονται πέτρες καί μπουκάλια. Αύτοί άπαντοϋν βίαια χτυπώντας όποιον νά 'ναι, άνάμεσα σέ άλλους καί άνάπηρους, γέρονς καί γυναίκες έγκυες. Πρέπει νά σημειωθεί ότι οί "Νέοι Σοσιαλιστές" είναι εκεί μέ μοναδικό σκοπό νά προκαλέσουν τήν άστυνομία, μιμούμενοι τούς πρόβος, πού δέν έμφανίστηκαν καθόλου. Τό ίδιο βράδυ, οί πρόβος έμφανίζονται στήν πλατεία. Στίς 10.30 καταφθάνει ή άστυνομία. Αρχίζουν οί συγκρούσεις. Πέφτουν καπνογόνα καί δακρυγόνα. Όλα θυμίζουν τά γεγονότα τής 10ης 'Ιούνη τοϋ '66.

Καλοκαίρι τοϋ '67.- Στίς άρχές τοϋ καλοκαιριοϋ τοϋ '67, οί πρόβος κυκλοφοροϋν μιά άνακοίνωση όπου άναφέρεται ότι τό κίνημα τών πρόβος αυτοδιαλύεται γιά νά μήν άλλοιωθει τό πνεϋμα πού όδήγησε στή γέννησή του. Γνωρίζουν ότι ήδη είχαν άφήσει τή σφραγίδα τους καί ότι διατρέχουν τόν κίνδυνο νά επαναφομοιωθοϋν στήν όλλανδική κοιλτοϋρα. "Ο θάνατος καί ή μεταμόρφωση" είναι έδώ ένα άπό τά κεντρικά θέματα. "Η ίκανότητα τοϋ νά σταματάς κάθε δραστηριότητα, νά εξαφανίζεσαι, νά παίρνεις δυνάμεις, νά επανεξετάζεις, νά άνανεώνεσαι, νά άνασχηματίζεσαι, είναι μιά τεχνική πού τή βλέπουμε νά επαναλαμβάνεται διαρκώς."

Είχαν όμως άκόμα ένα τελευταίο χαρτί στό μανίκι τους. Μερικά μέλη τών πρόβος διέδοσαν τή φήμη, μέσα άπό τόν ήμερήσιο τύπο τοϋ "Αμστερνταμ, ότι "τό άρχείο τών πρόβος" έπρόκειτο νά πουληθει σ' ένα άμερικάνικο πανεπιστήμιο. Αυτό, όχι μόνο ήταν ψέμα, αλλά δέν υπήρχε καν "άρχείο τών πρόβος". Τό πανεπιστήμιο τοϋ "Αμστερνταμ κατάπια τό δόλωμα καί στήν προσπάθειά του νά μήν άφήσει νά τό ξεπεράσουν οί άμερικάνοι, άγόρασε πρώτο τό "άρχείο" γιά ένα τεράστιο ποσό. Μέχρι τότε, οί πρόβος είχαν κατορθώσει νά μαζέψουν μονάχα μερικά φυλλάδια καί προκηρύξεις, πού βρίσκονται τώρα στήν Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη τοϋ Τμήματος Μαζικής Ψυχολογίας.

A. Νατς, "Αμστερνταμ, 1967

ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ «ΠΡΟΒΟΣ»

Προκήρυξη για τό περιοδικό «Πρόβο».

Ἄγαπητοί σύντροφοι,

Τό κίνημα ἐναντίον τῆς πυρηνικῆς βόμβας, πού φαινόταν νά εἶναι τό μόνο δυναμικό στοιχείο τῆς ἀριστερᾶς στήν Ὑλλανδία, ἐξαφανίστηκε ἀπό τήν πίσω πόρτα. Οἱ ὀμάδες πού ἀσχολοῦνταν μ' αὐτό τά παράτησαν.

Ἡ «ἐπιτροπή 19 Νοεμβρίου» μόλις πού λειτουργεῖ ἀκόμη. Δρᾶ μόνο περιστασιακά καί χωρίς πολλή πεποίθηση.

Ἡ «ἐπιτροπή εἰρήνης» καί ἡ «ἐπιτροπή τοῦ Λαοῦ» δέν φαίνονται ἱκανές νά συγκινήσουν τόν κόσμο καί νά βροῦν ὑποστηρικτές. Ἀπομονώνονται ὄλο καί περισσότερο.

Ἡ ἐτήσια πορεία μέσ' ἀπ' τό Ἄμστερνταμ, διεξήχθη μέ τήν ὀδυνηρή ἀκρίβεια καί ἀπάθεια μιᾶς τελετῆς. Μόλις πού μπορεῖ ἀκόμα καί κρατάει τή φλόγα νά μὴ σβῆσει. Ἡ ὀλλανδική ἀριστερά — πρὶν ἀκόμα χάσει κάθε σημασία — θά πρέπει νά βρεῖ νέους δρόμους ἂν θέλει νά πετύχει πραγματικά ἀποτελέσματα. Πιστεύουμε ὅτι διαμαρτυρίες, πού ἀποκλείουν τή χρήση βίας, εἶναι μόνο κατά τύχη κατάλληλες γιά τούς σκοπούς μας, κι αὐτό γιατί δέν συμβαίνουν ποτέ σέ μεγάλη κλίμακα.

Ὅταν τά συνθήματα καί οἱ χειρονομίες ἀποτυχαίνουν, τότε πρέπει νά στραφοῦμε στή δράση καί νά ἐπιτεθοῦμε. Πιστεύουμε ὅτι μόνο μιά πραγματικά ἐπαναστατική ἀριστερά μπορεῖ νά φέρει τήν ἀλλαγὴ.

Αὐτή μας ἡ προτίμηση γιά ἄμεσες ἐνέργειες μᾶς ὀδηγεῖ σέ ἀναρχικές ἀντιλήψεις. Ὁ Ἄναρχισμός προπαγανδίζει τήν πιό ἄμεση ἐξέγερση ἐνάντια σέ κάθε ἐξουσία, εἴτε αὐτή εἶναι δημοκρατική εἴτε εἶναι κομμουνιστική.

Τό ὀλλανδικό ἀναρχικό κίνημα ἀτόνησε μετά τόν πόλεμο. Ἔχουμε σκοπό ν' ἀνανεώσουμε τόν ἀναρχισμό καί νά διαδώσουμε τή λέξη, ἰδιαίτερα ἀνάμεσα στοὺς νέους.

Πῶς; Μέσ' ἀπό τό «Πρόβο», πού θά βγαίνει κάθε μῆνα ἀρχίζοντας ἀπ' τόν Ἰούλιο τοῦ 1965.

Τό «Πρόβο» εἶναι ἕνα νέο περιοδικό — σάν νά μὴν ὑπῆρχαν κιόλας ἀρκετά.

Πάντως εἶναι τό μόνο πού ἀντιτίθεται ριζοσπαστικά σ' αὐτή τή κοινωνία.

Γιατί;

- γιατί αυτή ή ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ κοινωνία δηλητηριάζει μόνη της τόν έαυτό της, μέ τή νοσηρή της δίψα για τό χρήμα. Τά μέλη της ανατρέφονται έτσι, ώστε νά λατρεύουν τό «έχω» καί νά περιφρονοῦν τό «εἶμαι».

- γιατί αυτή ή ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ κοινωνία αυτοστραγγαλιζεται «ύπηρεσιακῶς» καί καταπιέζει κάθε μορφή αὐθορμητισμοῦ. Τά μέλη της μποροῦν νά γίνουν δημιουργικοί, αὐτόνομοι ἄνθρωποι μόνο μέ ἀντικοινωνική συμπεριφορά.

- γιατί αυτή ή ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΙΚΗ κοινωνία σκάβει τόν ἴδιο της τόν τάφο κατασκευάζοντας ὄλο καί περισσότερα παρανοϊκά ατομικά ὄπλα. Τά μέλη της δέν μποροῦν σχεδόν νά περιμένουν τίποτ' ἄλλο, παρά μόνο τόν θάνατο τῆς ατομικῆς ραδιενέργειας.

Τό «πρόβο» αισθάνεται ὅτι πρέπει νά διαλέξει: τήν ἀπελπισμένη ἐξέγερση ἢ τή συστολή τῆς ἡττας.

Τό «πρόβο» ἐνθαρρύνει τήν ἐξέγερση ὅπου μπορεῖ. Τό «πρόβο» ξέρει ὅτι αὐτό θά χάσει στό τέλος, ἀλλά δέν θέλει νά χάσει τήν εὐκαιρία, νά προκαλέσει αὐτή τήν κοινωνία για μία ἀκόμη φορά.

Τό «πρόβο» θεωρεῖ τόν ἀναρχισμό πηγὴ ἐμπνευσης για τήν ἐπανάσταση. Τό «πρόβο» θέλει ν' ἀνανεώσει τόν ἀναρχισμό καί νά τόν φέρει στή νεολαία.

Τά τεύχη μας θά διαπραγματεύονται πολλά θέματα, θάναι ἐπίκαιρα καί προκλητικά για τήν ἄρχουσα τάξη. Ἀκόμη θά δημοσιεύουμε σέ τακτικά διαστήματα τεύχη ἀφιερωμένα σέ εἰδικά θέματα. Ἔχουμε ἤδη σημειώσει για τά ἐπόμενα:

- Τί εἶναι ἀναρχισμός;
- de Sade
- Dada
- Μιλιταρισμός καί ὀλλανδικός στρατός
- Πορνεία
- Ἐξέγερση καί ἡ κατάσταση στό Jordan
- κ.λπ.

Τό «πρόβο» θ' ἀναλάβει τήν πρωτοβουλία για κάθε εἶδους ἄμεσες ἐνέργειες. Τό «πρόβο» θέλει νά μαζέψει γύρω του ἕνα πυρῆνα ἀναρχικῆς νεολαίας. Τό «πρόβο» ἀνυπομονεῖ νά συνεργαστεῖ μέ ὅλες τίς ἄλλες ἀναρχικές ὀμάδες.

Ἀκόμη τό «πρόβο» θά ἐκδίδει σέ τακτικά διαστήματα φυλλάδια μέ τόν τίτλο «πρόκληση» Νο 1, Νο 2, Νο 3 κ.λπ.

Δώστε μας μιὰ εὐκαιρία

Τίποτε ἀπ' ὄλα αὐτά δέν μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ χωρίς τή βοήθειά σας. Χρειαζόμαστε ἀπαραίτητα μερικές ἑκατοντάδες γκίλντες για ν' ἀρχίσουμε μέ τό «πρόβο». Εἶμαστε ἀδέκαροι καί δέν ἔχουμε λεφτά νά ἐκδώσουμε τό πρῶτο τεύχος σὺν ταχυδρομικά, μανιφέστα, διαφήμιση κ.λπ.

Γι' αὐτό σᾶς ζητᾶμε εὐγενικά καί προκλητικά: στείλτε χωρίς καθυστέρηση μεγάλα ποσά χρημάτων στήν ἐμπορικὴ μας διεύθυνση, Karthulzerstvaat 14, Amsterdam-C.

Ἡ ἐπιτροπὴ σύνταξης
25 Μαΐου 1965

Τί είναι προβοταριᾶτο;

Τί είναι προβοταριᾶτο; *Οί Πρόβος, οί μπήτικς, οί πλέϊνερς, οί νόζεμς, οί τέντυμπόυς, οί μπλουζόν νουάρ, οί χούλιγκανς, οί μανγκοῦπι, οί φοιτητές, οί καλλιτέχνες, οί ἀπροσάρμοστοι, οί ἀναρχικοί, οί ἐναντίον τῶν πυρηνικῶν ὄπλων.....* Αὐτοί πού δέν θέλουν καριέρα κι αὐτοί πού ζοῦν ἀκανόνιστα· αὐτοί πού ἔρχονται ἀπ' τῆς ἀσφαλοστρωμένες ζοῦγκλες τοῦ λονδίνου, τοῦ παρισιοῦ, τοῦ ἄμστερνταμ τῆς νέας ὑόρκης, τῆς μόσχας, τοῦ τόκιο, τοῦ βερολίνου, τοῦ μιλάνου τῆς βαρσοβίας καί πού αἰσθάνονται ἄρρωστοι σ' αὐτή τήν κοινωνία.

Τό προβοταριᾶτο εἶναι τό τελευταῖο στοιχεῖο ἐξέγερσης στίς «ἀνεπτυγμένες» χῶρες μας. Τό προλεταριᾶτο εἶναι σκλάβος τῶν πολιτικῶν. Βλέποντας τηλεόραση, ἐνώθηκε μέ τόν παλιό ἐχθρό του τή μπουρζουαζία καί ἀποτελεῖ τώρα μαζί μέ τή μπουρζουαζία μιᾶ πελώρια γκριζα μαῖζα. Ἡ νέα ταξική ἀντιπολίτευση στίς χῶρες μας εἶναι τό προβοταριᾶτο, ἐνάντια σ' αὐτή τή μαῖζα.

Ἄλλά τό προβοταριᾶτο δέν εἶναι «τάξη». Ἡ σύνθεση εἶναι πολύ ἑτερογενής γιά κάτι τέτοιο.

Ἡ ἀναρχία ζητάει ἐπανάσταση!

Οἱ Πρόβος ἔχουν ἀπελπιστεῖ ὅτι μπορεῖ τώρα νά γίνει ἐπανάσταση καί Ἄναρχία. Παρ' ὅλα αὐτά βασιζοῦν τῆς ἐλπίδες καί τήν πίστη τους στόν ἀναρχισμό. Γιά τούς Πρόβος ὁ ἀναρχισμός εἶναι ἡ μόνη ἀκόμα παραδεκτὴ κοινωνική θεώρηση. Εἶναι τό ἰδεολογικό ὄπλο τῶν Πρόβος ἐνάντια στίς ἐξουσιαστικές δυνάμεις πού μᾶς ἀντιμάχονται.

Ἄν στό προβοταριᾶτο λείπει (γιά τήν ὥρα) ἡ δυνατότητα νά κάνει ἐπανάσταση, πάντως ὑπάρχει ἀκόμα ἡ προβοκάτσια, ἡ πρόκληση.

Ἡ πρόκληση — μ' ὅλες τῆς τῆς μικρές βελονιές — ἔχει γίνει κάτω ἀπ' αὐτές τῆς συνθήκες τό μοναδικό μας ὄπλο. Εἶναι ἡ τελευταῖα μας εὐκαιρία νά συντρίψουμε τῆς ἀρχές, χτυπώντας τες στό πιό ζωτικό τούς μέρος, στά μαλακά. Μέσ' ἀπ' τή δράση μας τῆς πρόκλησης, ἐξαναγκάζουμε τήν ἐξουσία, νά πετάξει τή μάσκα τῆς. Πρέπει νά ἐξαναγκάσουμε τήν ἐξουσία νά χρησιμοποιήσῃ τά ὄπλα τῆς ἐναντίον μας. Στολές, μπότες, σπαθιά, λόγγες, ρόπαλα, πυροσβεστικές ἀντλίες, ἀστυνομικά σκυλιά, δακρυγόνα, κι ὅλα τ' ἄλλα μέσα καταπίεσης πού κρατᾶ ἡ ἐξουσία στίς ἀποθήκες, πρέπει νά χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον μας. Ἔτσι θά δείξουν οἱ ἀρχές τό ἀληθινό τους πρόσωπο: *τό σαγῶνι μπροστά, συνοφρωμένοι, μάτια πού λάμπουν μέ λύσσα, ν' ἀπειλοῦν δεξιά κι ἀριστερά, νά διατάζουν, νά ἀπαγορεύουν, νά καταδικάζουν.*

Θά κάνουν μόνοι τους, τούς ἑαυτούς τους ὄλο καί περισσότερο λαομίσητους. Ἡ συνείδηση τοῦ λαοῦ θά ὀρμάσει γιά τήν Ἄναρχία. *Θά ἔρθει ἡ κρίση.* Εἶναι ἡ τελευταῖα μας εὐκαιρία. *Μιά κρίση πού θά τήν ἔχουν προκαλέσει οἱ ἴδιες οἱ ἀρχές.*

Αὐτή εἶναι ἡ γιγαντιαία πρόκληση πού σᾶς καλεῖ νά κάνετε τό διεθνές προβοταριᾶτο τῶν Πρόβος τοῦ Ἄμστερνταμ.

Προκαλέστε!!!

Σχηματίστε ἀναρχικές ομάδες!!!

Προσέξτε! Πρόβος, χάνουμε ἕναν ὀλόκληρο κόσμο!!!

«Πρόκληση» Νο 1

(*Ἡ πορεία γιά τήν κατάργηση τῶν ἀτομικῶν ὄπλων, Βρυξέλλες 24 Ἀπριλίου 1966*)

Ὅπως στά προηγούμενα χρόνια, ἔτσι καί τώρα, χιλιάδες διαδηλωτές θά πάρουν τά τραίνα γιά τίς Βρυξέλλες. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς θά εἶναι εἰρηνιστές τῆς Κυριακῆς καί περιστασιακοί ἐχθροί τῶν ἀτομικῶν ὄπλων. Θά διαδηλώσουν μέ τεμπέλικο βῆμα κι ὕστερα, τό ἀπόγευμα, θά γυρίσουν εὐτυχισμένοι κι ἱκανοποιημένοι στά σπίτια τους.

Εἶναι τελείως παράλογο καί γελοῖο, εἶναι τελείως ἄχρηστο, νά παίρνεις μέρος σέ μιά πορεία γιά τήν κατάργηση τῶν ἀτομικῶν ὄπλων, ἐάν πρόκειται τήν ἄλλη μέρα νά ὑποταγεῖς πειθήνια στίς ἀρχές καί τήν ἐκάστοτε ἐξουσία, πού εἶναι καί ὑπεύθυνες γιά τή διατήρηση τῆς ἀπειλῆς τοῦ πολέμου καί τῆς πυρηνικῆς καταστροφῆς, ἤ ἐάν — ἐκτός ἀπό ἓνα καί μοναδικό ἀπόγευμα τό χρόνο — ἀφήσεις τόν ἑαυτό σου νά ἐνσωματωθεῖ σέ μιά κοινωνία, ἣ ὁποία ἔστω κι ἂν δέν ἐπιδοκιμάζει τόν πόλεμο, ὥστόσο τόν ἀνέχεται. Διαδήλωση κατά τῶν πυρηνικῶν ὄπλων = Πρόκληση τῶν ἀρχῶν.

Μιά πορεία γιά τήν κατάργηση τῶν ἀτομικῶν ὄπλων ἔπρεπε νάναί μιά πρόκληση ἐνάντια στίς ἐξουσιαστικές δομές, τίς ἀρχές, καί τό ὑποταγμένο πλῆθος.

Οἱ πρόβος θά πάρουν μέρος στήν πορεία, γιατί οἱ πρόβος ἀρπάζουν κάθε εὐκαιρία πού τους δίνεται νά προκαλέσουν.

Ἐνωθεῖτε μέ τό προβοταριάτο (ἡ τελευταία ὁμάδα τῆς πορείας) κάτω ἀπ' τή σημαία τῶν πρόβος (τό μῆλο) καί διαδηλώστε μαζί μας ἐνάντια σέ κάθε μορφή ἐξουσίας καί ἐνάντια στή συμμετοχή τῶν εἰρηνιστῶν τῆς Κυριακῆς.

Μετά τήν πορεία (καί μετά τό προβοκάρισμα μπρός ἀπ' τήν πρεσβεΐα τῶν Η.Π.Α.):

Happening κοντά στό Manehen-Pis

ὅπου ἔχουμε ραντεβού μ' αὐτούς τούς «ἐν στολῆ» — ἀντιπροσώπους τῆς ἐξουσίας καί ὑπερασπιστές τῆς ἐξουσιαστικῆς κοινωνίας: τήν ἀστυνομία.

Αὐτό τό χαρτί
μῆν τό πετάξεις στό δρόμο.

Ἡ τεχνική τῆς πρόκλησης.

Τό προβοταριάτο παίζει. Ἄλλά πρέπει νά φερθεῖ ἔξυπνα στό παιχνίδι του. Πρέπει νά παίξει ἕνα παιχνίδι, πού νάχει τή μορφή ἑνός πολύ ἔξυπνου ἀγῶνα βασισμένου σέ μιά ἐπαναστατική θεώρηση τοῦ κόσμου· ἕνα παιχνίδι ὅμως πού νά παραμένει τέτοιο παρ' ὄλ' αὐτά. Ὁ ἐξουσιαστικός τρόπος ζωῆς ψάλλει τόν ὕμνο τῆς ἐργασίας καί τῆς ὠφελιμότητος. Ἄλλά τό παιχνίδι εἶναι ἀνώφελο, ἄσκοπο καί ἡ ἐθελοντική ἀνεργία εἶναι μιά διαρκῆ πρόκληση. Εἶναι φανερό ὅτι αὐτοί πού γράφουν τίς «ἀπαντήσεις τῶν ἀναγνωστῶν μας» θάθελαν νά μᾶς κλείσουν σέ στρατόπεδα καταναγκαστικῶν ἔργων.

Ἡ τακτική πού χρησιμοποιοῦμε στήν ἐπίθεσή μας ἐναντία στήν ἐξουσιαστική κοινωνία πρέπει νάνα ἕνα μεῖγμα ρεφορμισμού καί πρόκλησης. Πρέπει ν' ἀντιδροῦμε ἐναντία σέ κάθε μέρος τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς μέ ἐποικοδομητικά «ἄσπρα σχέδια», ἀλλά καί μέ προκλήσεις ἀρνητικοῦ καθαρά χαρακτήρα. Θετικά καί ἀρνητικά, ἀλλά πάντα ἐξτρεμιστικά. Ἄπ' τή μιά μεριά πρέπει νά δεῖξουμε μέσα ἀπό ρεφορμιστικά «ἄσπρα σχέδια» πῶς θάπρεπε νάνα ἡ κοινωνία. Ἄπ' τήν ἄλλη πρέπει νά δεῖξουμε μέσ' ἀπό προκλητικές ἐνέργειες πῶς εἶναι ἡ κοινωνία στήν πραγματικότητα. Οἱ προκλήσεις μας πρέπει νά δημιουργοῦν κρίσεις, ἔτσι ὥστε μέσα στή σύγκριση, νάχουν τά «ἄσπρα σχέδια» μεγάλες πιθανότητες νά πραγματοποιηθοῦν. Ἡ τελική συνέπεια αὐτῆς τῆς ρεφορμιστικῆς - προκλητικῆς τακτικῆς, εἶναι ἡ ἄμεση ἐκδήλωση ἀλληλεγγύης ἀνάμεσα στό προβοταριάτο τῶν ὑπερανειπτυγμένων χωρῶν καί τό προλεταριάτο τῶν ἀκόμα ὑπανάπτκτων κρατῶν. Ἀντιμέτωπη ἐναντία στήν ἐξουσιαστική κοινωνία βάζουμε τήν ἀναρχική. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ πολιτική ἔμφαση ὄχι στήν κορυφή μέ τίς ἀρχές, ἀλλά στή βάση μέ τούς παραγωγούς καί καταναλωτές. Αὐτοί εἶναι οἱ κύριοι τῆς οικονομικῆς ζωῆς καί τή διευθύνουν σύμφωνα μέ τίς τρεῖς πολιτικές ἀρχές τοῦ ἀναρχισμοῦ: Ὁμοσπονδοποίηση, ἀντιμιλιταρισμός, κοινοκτήμοσύνη.

Ἀντιμέτωπα ἐναντία στά ἐξουσιαστικά ἔθιμα, κι ἀντιμέτωπη ἀπέναντι στόν ἐξουσιαστικό τρόπο ζωῆς, βάζουμε τά ἐλεύθερα ἔθιμα καί τήν ἐλεύθερη ζωή. Εἴμαστε ἐναντία στό ἔθιμο τῆς μονογαμίας γιατί διατηρεῖ κατά κανόνα καί ὑποστηρίζει κουτσοσυρεμένες σεξουαλικές σχέσεις. Εἴμαστε ὑπέρ τοῦ «ἄσπρου σχεδίου τῆς γυναικας» τοῦ ὁποῖου βασική ἀρχή εἶναι ἡ ὀλοκληρωτική καί χωρίς ἠθικούς φραγμούς σύμμιξη. Πέρα ἀπ' αὐτό τό «ἄσπρο σχέδιο τῆς γυναικας» κινεῖται πρὸς τήν κατεύθυνση τῆς χειραφέτησης τῶν γυναικῶν.

Ἐναντία στά καταπιεστικά μέσα τῆς ἐξουσίας (μέσα τηλεπικοινωνίας, ὑποδούλωση τοῦ καταναλωτῆ, ἀστυνομία) βάζουμε τά μέσα ἀπελευθέρωσης ὄλων τῶν καταναλωτῶν καί ὄλων τῶν ἄμεσων παραγωγῶν: τό «ἄσπρο σχέδιο ἐπικοινωνίας», τό «ἄσπρο σχέδιο τοῦ συνειδητοῦ καταναλωτῆ» καί τό «ἄσπρο σχέδιο γιά τά κοτόπουλα».

Ἐναντία στήν ὑποδούλωση τοῦ καταναλωτῆ βάζουμε τήν συνειδητοποιημένη του ὑπόσταση. Ὁ καταναλωτής πρέπει νά πληροφορεῖται γιά ὄλ' αὐτά πού καταναλώνει καί γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά καταναλώσει ἀπ' τή δική

του σκοπιά. Ὁ καταναλωτής πρέπει νά δράσει ἐνάντια στά πολύ ἀκριβά ἢ πολύ κατώτερα προϊόντα.

Τό μπουκοτάρισμα τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν εἶναι ἡ μοναδική μορφή οἰκονομικῆς ἀντίστασης πού θά ἔχει ἀπομείνει στόν καταναλωτή τῆς μελλοντικῆς κοινωνίας τῆς αὐτοματοποίησης καί κατάργησης τῆς ἐργασίας, ὅταν οἱ ἄνθρωποι σάν σύνολο δέν θά εἶναι πιά ἀπαραίτητο στοιχεῖο τοῦ συστήματος παραγωγῆς, καί δέν θά μποροῦν ἐπομένως νά μπουκοτάρουν τήν παραγωγή οὔτε καί νά ἀπεργήσουν ὅπως ἔκαναν παλαιότερα καί ἐξακολουθοῦν νά κάνουν καί σήμερα οἱ ἐργάτες. Ἡ μόνη λύση πού ἀπομένει εἶναι ἡ ἀπεργία καί τό μπουκοτάρισμα τῆς κατανάλωσης. Καί ὄχι μόνο στό μέλλον ἀλλά καί σήμερα ἡ διαδεδομένη καί συνειδητή δράση τῶν καταναλωτῶν μπορεῖ νά ἔχει βαθιές καί ριζικές συνέπειες.

Οἱ πιό ἐμφανεῖς μορφές τῆς ὑπερκουλτούρας ὅπως ὁ πυρηνικός ἐξοπλισμός ἢ ἡ δηλητηρίαση τῆς ἀτμόσφαιρας καί τῶν τροφίμων, εἶναι καί τά πιό κατάλληλα θέματα γιά προπαγάνδα ἐπειδή σ' αὐτά φαίνεται πιό καθαρά ἀπό παντοῦ ἡ κατάσταση τῆς κοινωνίας. Ἀκόμη καί ἡ ἐξουσία δέν μπορεῖ νά συνεχίσει τόν πυρηνικό ἐξοπλισμό, παρά μόνο κάτω ἀπό ψεύτικες δικαιολογίες καί προσποιήσεις, γιατί ὁ καθένας ξέρεи καί καταλαβαίνει ὅτι κάθε προετοιμασία γιά ἕναν ἀτομικό πόλεμο, εἶναι ἔγκλημα κατά τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὅλο καί περισσότερες πόλεις ἀπαγορεύουν τήν κυκλοφορία αὐτοκινήτων στό κέντρο τους.

Τό «ἄσπρο σχέδιο τῶν ποδηλάτων» εἶναι μία ἀποτελεσματική πρόκληση γιατί ἕνας τεράστιος στρατός ἀπό ἐργάτες ἀπασχολεῖται αὐτή αὐτή τή στιγμή στή βιομηχανία αὐτοκινήτων. Στούς ἑπτά Ἀμερικάνους ὁ ἕνας. Προωθώντας τό «ἄσπρο ποδήλατο» σέ δημόσιο μέσο κυκλοφορίας, προκαλοῦμε ταυτόχρονα καί τήν ἐξουσιαστική ἀτομική ἰδιοκτησία. Ἡ κυκλοφορία εἶναι ἀκόμη ἡ αἰώνια δικαιολογία τῶν ἀρχῶν ὅταν θέλουν ν' ἀποκαταστήσουν τήν τάξη.

Τό «σχέδιο τῆς ἄσπρης καμινάδας» ἔχει τά ἴδια ἀποτελέσματα. Χαρακτηρίζοντας τόν ἀέρα συλλογική ἰδιοκτησία, ἀντιστέκεται ἐνάντια σέ κάθε ἐκμετάλλευση αὐτῆς τῆς συλλογικῆς ἰδιοκτησίας ἀπό τήν βιομηχανία καί τ' αὐτοκίνητα.

Καί αὐτές οἱ προκλήσεις εἶναι μόνο ἡ ἀρχή· ἢ μήπως θάπρεπε οἱ πρόβος νά δεχτοῦν ἀναντίρρητα τήν μόλυνση τῶν τροφίμων τους, τῆς γῆς τους, καί τοῦ νεροῦ τους;

Συνοψίζοντας πιστεύω ὅτι οἱ προκλήσεις μας πρέπει - στό ἄμεσο μέλλον καί κατ' ἀρχήν — νά συγκεντρωθοῦν στά ἐξῆς σημεῖα:

1) Τή δημιουργία συνείδησης στόν καταναλωτή.

2) Τήν ἀντίσταση ἐνάντια στήν καταστροφή τοῦ πλανήτη μέ ἐνέργειες πού νά στρέφονται κατά τῶν αὐτοκινήτων, τῆς αὐξήσης τοῦ πληθυσμοῦ καί τῆς μόλυνσης τῆς ἀτμόσφαιρας. Σέ συσχετισμό μέ τή διεθνή πολιτική, τό προβοταριάτο τῶν εὐημερούντων κρατῶν πρέπει νά παίξει τό ρόλο τῆς τεράστιας στρατιᾶς τῶν πειρασμένων προλετάρων τῶν ὑπανάπτων χωρῶν....

Αὐτή πρέπει νάνα ἡ βάση τοῦ κόσμου τῶν πρόβος

12 Νοεμβρίου 1966

Roel van Duyn

Πρός τήν αὐτοῦ βασιλικήν ὑψηλότητα τήν βασι-
λισσα τῶν κάτω χωρῶν, Τζουλιάνα τοῦ Πορτοκαλ-
λιού κ.λ.π., κ.λ.π.

Κυρία,

Τόν τελευταῖο καιρό ὑπάρχει μιά διαρκῶς ἀξανάμενη τάση νά χαρακτηρίζε-
ται ἡ νεολαία τοῦ Ἄμστερνταμ σάν ἀρνητικό στοιχεῖο.

Ἡ πορτοκαλλιά ἐπιτροπή «*Τό μαργαριτάρι τοῦ Jordan*» εἶναι τῆς γνώμης ὅτι
αὐτές οἱ φῆμες δέν ἀνταποκρίνονται στήν παροῦσα πραγματικότητα.

Ἡ νεολαία τοῦ Ἄμστερνταμ εἶναι ἡ πιό δημιουργική τῆς Ὀλλανδίας, ἀλλά
ἡ καθημερινή ματαίωση πού ἀντιμετωπίζει στή δημιουργική της προσπάθεια καί
πού ὀφείλεται στήν κραυγαλέα ἔλειψη χώρου, δέν τήν ἀφήνει ν' ἀναπτυχθεῖ ὅπως
θά ἤθελε.

Οἱ δρόμοι τῆς πόλης πού ἔχουν ἀφιερωθεῖ πρωταρχικά στήν κυκλοφορία ἀ-
ποδείχθηκαν ἀκατάλληλοι γιά παιχνίδι.

Ἐκτός ἀπ' αὐτό οἱ ὁδηγοί ξέρουν ὅτι προστατεύονται ἀπό πολύ ἰσχυρές ἀ-
στυνομικές δυνάμεις.

Γνωρίζουμε ὅτι αὐτό τό πρόβλημα δέν διαφεύγει τῆς προσοχῆς σας. Ὁ κα-
θηγητής Buikhuisen σᾶς ἔχει σίγουρα ἐνημερώσει πάνω σ' αὐτά τά θέματα. Ἐμεῖς
νομίζουμε ὅτι βρήκαμε τή λύση πῶς νά διορθωθεῖ αὐτή ἡ ἀπαράδεκτη κατάσταση.

Μιά πρωταρχική ἀνάγκη τῆς νεολαίας τοῦ Ἄμστερνταμ εἶναι ὁ χώρος.

Ἡ ἐπιτροπή σᾶς προτείνει εὐσεβάστως νά προσφέρετε τό παλάτι σας τῆς πλα-
τείας *Dam* — τό παλάτι αὐτό πού τόν περισσότερο καιρό εἶναι ἔτσι κι ἀλλιῶς ἀ-
κατοίκητο — σάν δημιουργικό κέντρο γιά νέους ἀνθρώπους. Ἐτσι θά ἔχει ἡ νε-
ολαία τοῦ Ἄμστερνταμ τήν εὐκαιρία ν' ἀναπτύξει τό δημιουργικό δυναμικό της
κατά τρόπο ἀπόλυτα θετικό.

Περιμένοντας κι' ἐλπίζοντας σέ μιά εὐνοϊκή ἀπάντησή σας.

Ἡ πορτοκαλλιά ἐπιτροπή
«Τό μαργαριτάρι τοῦ Jordan»

Ἐνακοίνωση στό προβοταριᾶτο

Ἐμστερνταμ 5 τοῦ Νοέμβρη.

Τή στιγμή πού τό χαρτί αὐτό ἔπαιρνε τό δρόμο γιά τό τυπογραφεῖο, ἔξακολουθοῦσε, νά μήν ὑπάρχει — κλειστός χώρος διαθέσιμος γιά happening.

Οἱ διαπραγματεύσεις μέ τίς ἀρχές συνεχίζονται...*Πρέπει νά βγεῖ τό προβοταριᾶτο πάλι στούς δρόμους;*

Μᾶλλον ὄχι. Στό δρόμο κάνει διαβουλευμένο κρῦο. Οἱ ἀρχές μᾶς πρόσφεραν τό Vondelpark γιά τόν ἐρχόμενο χειμῶνα. Μέ τή σκέψη καθῶς φαίνεται, ὅτι θά παγώσουμε αὐτόματα ἀπ' τό κρῦο καί θά μᾶς ξεφορτωθοῦν μιά καλή.

Ἦδη τήν τελευταία ἐβδομάδα χρησιμοποίησαν οἱ Πρόβος αὐτή τή «Speakers Corner» ὅταν 5 (πέντε) Ἰσπανοί Πρόβος κινδύνεψαν νά πεθάνουν στραγγαλισμένοι.

Σήμερα στίς 8, οἱ Πρόβος θά μαζευτοῦν πάλι στήν Speakers Corner, Vondelpark στήν εἴσοδο τοῦ Leidse bosje κοντά στό «ἄσπρο ἐδώλιο» ὅπου θά ἀνακοινοθεῖ ἡ διαδρομή πού θ' ἀκολουθηθεῖ.

Ἐλᾶτε ὅλοι, ἐλᾶτε ὅλοι, ἐλᾶτε ὅλοι

Προσοχή στά σκυλιά, μήν πλησιάζετε τήν πλατεῖα Korejan.

Πῶς, Τί, Ποῦ;;;;;

Ἐναβίωση τῶν Ἰσπανῶν ἱεροξεταστῶν!!!!
Θάνατος διά στραγγαλισμοῦ...θάνατος διά τοῦ κρύου.

Ἐχι πληροφόρηση, ἐπίθεση.

Τό άσπρο σχέδιο για τά κοτόπουλα.

(Σημείωση του μεταφραστή) 'Ολόκληρο τό κείμενο πού ακολουθεί είν' ένα λογοπαίγνιο πάνω στην όλλανδική λέξη «hip» πού σημαίνει κοτόπουλο αλλά και — στην άργκό — άστυνομικός.)

'Η άστυνομία — για ένα καλύτερο γόητρο.

'Η 10η Μαρτίου — ένας κακός οίώνος.

'Η προειδοποίηση της έπιτροπής του πορτακαλλιού «*Τό μαργαριτάρι του jordan*» έπαληθεύτηκε άλοίμονο από την σκληρή πραγματικότητα. 'Η σφαγή της 10ης Μαρτίου οδήγησε άναπόφευκτα στην άμεση ίδρυση του σωματείου: «*Φίλοι της άστυνομίας*», πού έχει θέσει σαν σκοπό του την επανόρθωση του γοήτρου της άστυνομίας και την άποκατάσταση του άστυνομικού σαν του «*καλύτερου φίλου*» σου. Τό «*άσπρο κοτόπουλο*» μέ τό «*άσπρο καπέλλο*» είναι έξτρεμιστικό. 'Ο κύριος Henri Knap προσεκλήθη ήδη και πρόκειται νά θέσει σ' εφαρμογή την «*καμπάνια του άσπρου καπέλλου*».

Στά «*άσπρα τεφτέρια*» μας εύρίσκονται επίσης έγγεγραμμένοι σαν έπίτιμα μέλη οι κ.κ. Jan Wolhevs, G.v.Hall, ό πασίγνωστος δήμαρχος του Άμστερνταμ και ό άρχικοτοπουλάς. Θά παραλάβουν σύντομα τό «*άσπρο περιβραχιόνιο*» του κοτόπουλου.

"Ας γίνει κάθε κοτόπουλο άσπρο

Οί *φίλοι της άστυνομίας* έχουν θέσει τό άκόλουθο πρόγραμμα: Τό «μπλέ κοτόπουλο» γίνεται «άσπρο κοτόπουλο». Σάν επιβεβαίωση αυτής της άλλαγής εισάγεται ή «άσπρη στολή». 'Η S.F.P. συμφωνεί στον καθορισμό μιάς μεταβατικής περιόδου κατά την λήξιν της οποίας θά έχουν άλλαχθεί όλα τά μπλέ πηλίκια μέ άσπρα. Τό «*άσπρο κοτόπουλο*» θά χρησιμοποιεί τό «*άσπρο ποδήλατο*». Έξω από την περιοχή του Μαγικού Κέντρου, θά μπορούν νά χρησιμοποιηθούν τά όνομαζόμενα περιπολικά σαν «*κοτόπουλο κονσέρβα*». Τό «*άσπρο κοτόπουλο*» θά είναι άοπλο κι άντί για πιστόλι θά κουβαλάει μία τσάντα πού θά περιέχει φάρμακα, άσπρινές, σπύρτα, τσίχλες πορτοκαλλιού μέ γεύση από κοτόπουλο.

'Ο Γάλλος βασιλεύς 'Ερρίκος ό IV διατύπωσε τό ύλιστικό ιδανικό της ευημερίας ως έξής: «*Κάθε μέρα και κοτόπουλο στην κατσαρόλα*». Τό «*άσπρο κοτόπουλο*» είναι τό φθηνότερο κρέας και περιέχει και τίς άπαραίτητες ζωϊκές πρωτεΐνες. Θά εισαχθεί άπ' την κοινότητα και θά διανεμηθεί από τούς κοινωνικούς λειτουργούς του Άμστερνταμ, στον πάσχοντα πληθυσμό.

Γιατί όχι και σεις; Τό κοτόπουλο είναι «in»

Πάρτε και σεις

Τό κοτόπουλο κάνει καλό

Τό άσπρο σχέδιο για τά ποδήλατα

Κάτοικοι του "Αμστερνταμ!

Ἡ τρομοκρατία τῆς ασφάλτου, πού ἀσκει πάνω μας ἡ μηχανοκίνητη μπουρζουαζία, κράτησε ἀρκετά. Καθημερινά θυσιάζονται ἀνθρώπινες ὑπάρξεις σ' αὐτό τό νέο εἶδωλο τῶν ἡλιθίων: τό αὐτοκίνητο. Τό λιβάνι τοῦ νέου θεοῦ εἶναι τό μονοξείδιο τοῦ ἀνθρακα κι ἡ ἀσφυξία, οἱ εἰκόνες του εἶναι οἱ χιλιάδες μολυσμένοι δρόμοι καί πλατεῖες.

Τό σχέδιο τῶν Πρόβος για τά ποδήλατα θά μᾶς ἀπελευθερώσει ἀπό τό αὐτοκινητιστικό τέρας. Οἱ Πρόβος προτείνουν τό «ἄσπρο ποδήλατο» σάν ἓνα κομμάτι κοινῆς ἰδιοκτησίας.

Τό πρῶτο «ἄσπρο ποδήλατο» θά τό παρουσιάσουμε στόν τύπο καί στό κοινό τήν Τετάρτη 28 Ἰουλίου στίς 3 μ.μ. στό ἄγαλμα τοῦ Lieverdje τοῦ ἐθισμένου καταναλωτῆ, στόν Spui.

Τό «ἄσπρο ποδήλατο» δέν εἶναι ποτέ κλειδωμένο. Τό «ἄσπρο ποδήλατο» εἶναι τό πρῶτο ἐλεύθερο κοινοτικό μεταφορικό μέσο. Τό «ἄσπρο ποδήλατο» εἶναι μιὰ πρόκληση ἐνάντια στήν καπιταλιστική ἀτομική ἰδιοκτησία.

Τό «ἄσπρο ποδήλατο» μπορεῖ νά τό χρησιμοποιήσῃ ὅποιοςδήποτε τό χρειάζεται. Ἀφοῦ τό χρησιμοποιήσῃ πρέπει μετά νά τό ἀφήσῃ για κάποιον ἄλλον. Θά ὑπάρξουν κι ἄλλα, ὅλο καί περισσότερα «ἄσπρα ποδήλατα» μέχρι πού νά ὑπάρχουν ἀρκετά για ὅλους, μέχρι νά ἐξαφανιστεῖ τελείως ὁ κίνδυνος τοῦ αὐτοκινήτου. Τό «ἄσπρο ποδήλατο» εἶναι ἓνα σύμβολο ἀπλότητας καί καθαριότητας σέ ἀντίθεση μέ τή σπατάλη καί τή βρωμα τοῦ ἐξουσιαστικοῦ αὐτοκινήτου. Μ' ἄλλα λόγια

Ἔνα ποδήλατο εἶναι κάτι, ἀλλά σχεδόν τίποτα.

Τό ἄσπρο σχέδιο γιά τά σχολεῖα.

Κάλεσμα γιά δράση

“Ολη τήν ὥρα κρέμεται πάνω ἀπ’ τά κεφάλια σας ὁ κίνδυνος

— νά σᾶς ἀποβάλλουν καί νά σᾶς πετάξουν ἔξω ἀπ’ τό σχολεῖο προσωρινά ἢ γιά τά καλά.

— νά σᾶς τιμωρήσουν μέ πολλούς καί διάφορους τρόπους ὅπως: κρατῶντας σας πίσω μετά τό τέλος τοῦ μαθήματος, ἐπιβάλλοντάς σας γραφτές τιμωρίες ἢ πολλές φορές καί σωματικές ὅπως χτυπήματα, τράβηγμα ἀπ’ τά μαλλιά, κλωτσιές κ.λ.π.

Ἐφτασε πιά ὁ καιρός νά δράσουν καί οἱ μαθητές ὁμόφωνα καί μέσ’ ἀπό συντονισμένες «ἄσπρες» ἐνέργειες. Ἐφτασε καί γι’ αὐτούς ὁ καιρός ν’ ἀπελευθερωθοῦν ἀπ’ τό συντριπτικό ζυγό τοῦ δογματικοῦ συντηρητισμοῦ, πού τούς περιβάλλει.

Πρέπει νά πάρουν στά χέρια τους ὅλες τίς δημοκρατικές διαδικασίες τοῦ σχολείου, κι αὐτό γιατί οἱ ἐπιμορφωτικοί ἀρχηγοί, μέσα κι ἔξω ἀπ’ τά σχολεῖα, ἐξακολουθοῦν νά εἶναι προσκολλημένοι σέ ἀπρηχαιωμένα πρότυπα τά ὁποῖα ἐμποδίζουν τόν ἄνθρωπο νά συγκεντρωθεῖ στίς σπουδές του καί δηλητηριάζουν τήν ἀτμόσφαιρα αὐτῶν τῶν σπουδῶν. Ἐνα ἀπ’ τά πιά σημαντικά σημεῖα αὐτῶν τῶν δημοκρατικῶν διαδικασιῶν εἶναι ἡ σχέση δάσκαλου — μαθητῆ. Οἱ διευθυντές τῶν σχολείων εἶναι διαποτισμένοι ἀπ’ τήν ἀντίληψη: «τό κόμμα ἔχει πάντα δίκη», πᾶντα πού ἀσκεῖ μιά ἰδιαίτερα καταστρεπτική ἐπιρροή πάνω στήν προσωπικότητα τοῦ μαθητῆ, ἐπιρροή πού γίνεται αἰσθητή στό ἐπίπεδο τῆς προσαρμογῆς στά καθιερωμένα. Τά σχολεῖα εἶναι πρωταρχικά μιά μικρή ζωντανή κοινωνία στήν ὁποία ὑποτίθεται ὅτι ὁ καθένας συνεργάζεται μέ τόν ἄλλο πάνω στήν ἀπ’ ὅλους ἀποδεχτή βάση τῆς ἰσότητας.

Σάν μιά ἐπαναστατική ἀπάντηση πάνω στό πρόβλημα, προτείνουμε τήν ἴδρυση τοῦ S.O.S, «Stichting Obstandige Scholieren» («Ἰνστιτοῦτο ἐπαναστατημένων μαθητῶν»), τό ὁποῖο μέ τή σειρά του θά ἀρχίσει μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ «ἄσπρου σχεδίου» γιά τά σχολεῖα.

Ἐάν καί ὅταν οἱ διευθυντές τῶν σχολείων δέν ἱκανοποιοῦν τά αἰτήματα, πού θά τούς θέτουμε βάσει τοῦ «ἄσπρου σχεδίου» γιά τά σχολεῖα, ἐμεῖς θά μαστε ὑποχρεωμένοι ν’ ἀσκήσουμε πάνω τους πίεση κλιμακώνοντας τή δράση μας, ἀπεργῶντας, μπούκοτάροντας, διοργανώνοντας sit - in καί sit down (μέ ἢ χωρίς καπνογόνες βόμβες) μοιράζοντας ἐμπρηστικές προκηρῦξεις κ.λ.π.

Καλοῦμε κάθε μαθητῆ καί μαθήτρια πού δέν ἔχει χάσει κάθε ἐλπίδα γιά τόν ἐαυτό του/της, στό κτίριο De Doelen, Kloveniers butgwal 87, τό Σάββατο στίς 29 τοῦ Ὀχτώβρη στίς 8 μ.μ. γιά νά ἰδρῦσουμε τό «Ἰνστιτοῦτο τῶν ἐπαναστατημένων μαθητῶν» καί ν’ ἀρχίσουμε μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ «ἄσπρου σχεδίου» γιά τά σχολεῖα. Δέν χρειάζεται παρά ἡ μαζική παρουσία ὅλων τῶν μαθητῶν καί τό ἀπόγευμα αὐτό θά περάσει στήν ἱστορία τῆς ὀλλανδικῆς κουλτούρας σάν ἕνα ἀπό τά πιά ἀξιοσημεῖα γεγονότα τῆς κοινωνικῆς ἐπανάστασης στήν ἐκπαίδευση.

Ἰνστιτοῦτο τῶν ἐπαναστατημένων μαθητῶν.

Σιωπηλή λιτανεία.

Κάτοικοι τοῦ "Αμστερνταμ

Ἡ κτηνωδία τῆς ἀστυνομίας δέν μπορεῖ νά σταματήσει τά Happening γύρω ἀπ' τόν *Lieverdje* τόν ἐθισμένο καταναλωτή τοῦ αὔριο. Ἐνα happening εἶναι ἕνα μαγικό γεγονός κι αὐτό δέν ἀλλάζει οὔτε μέ στολές οὔτε μέ σπαθιά οὔτε μέ κλόμπ.

Τό ἀναρχικό κίνημα τῶν *Πρόβος* ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

"Ὅσοι παίρνουν μέρος στά happening ἄς ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα τῶν Καθολικῶν κι ἄς κάνουν μιά σιωπηλή λιτανεία κατά μήκος τοῦ φανταστικοῦ *μαγικοῦ κύκλου* γύρω ἀπ' τό *Lieverdje*.

Σεμνά, σιωπηλά

"Ὅσοι συμμετέχουν θ' ἀναγνωρίζουν ὁ ἕνας τόν ἄλλο κἀνόντας τό σῆμα τοῦ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακα μέ τά μαντήλια τους.

Λουλούδια στά πόδια τοῦ *Lieverdje*

Σsss, Σsss, Σssss, Σssss, Σssssss, Σssss, Σssss, Σssss, Σssssss, Σssssss

«Πρόκληση» Νο 6

Εικόνα 1

Σου κάνει ή μάσκα του αὔριο;

Εικόνα 2

"Αν δῆτε ἓνα αὐτοκίνητο νά προχωρεῖ ἀφήνοντας πίσω του σύννεφα ἀπό δηλητηριασμένο ἀέριο, πᾶρτε τόν ἀριθμό του καί τηλεφωνῆστε στό 81206 μεταξὺ 4³⁰ καί 5. Οἱ Πρόβος θά δράσουν ἀμέσως. Κι ἐμεῖς ξέρουμε πῶς πρέπει νά χειριστοῦμε τέτοιες ὑποθέσεις.

«Πρόκληση» Νο 10

Εικόνα 3

Σήμερα στόν κόσμο βρέχει μπόμπες — ἄνθρωποι, ἤδη μισοπεθαμένοι ἀπ' τήν πείνα, γίνονται κομμάτια ἀπ' τίς ἐκρήξεις. Εἶδα παιδιά τυφλωμένα ἀπ' τό ἀέριο, εἶδα στρατιῶτες νά μπήγουν σαδιστικά τά σπαθιά τους μέσα στίς κοιλιές νεαρῶν γυναικῶν. Εἶδα ἀνθρώπους νά καίγονται στίς φλόγες τῶν ναπάλμ, ἐνῶ ἄλλοι ρεῦνται ἀπ' τήν πολλή ὑγεία καί σηκώνουν στά χέρια τό χρυσό μόσχο: Βιετνάμ. Τό ὄργιο ἀρχίζει καί πάλι. Ὁ Τζόνσον λέει «ὁ Θεός τό θέλησε» καί μουγκανίζει σάν εὐσεβές βόδι, ἐνῶ οἱ Νέγροι τῆς Ἀλαμπάμα θρηνοῦν, ἐνῶ οἱ Βιετναμέζοι ὑποφέρουν, ἐνῶ οἱ ἐλάχιστοι Ginsberg τῆς Ἀμερικῆς οὐρλιάζουν ἀπ' τόν πόνο....

Τό ἱερατεῖο αὐτοῦ τοῦ σαδομαζοχιστῆ Θεοῦ προεδρεῖ σέ συμπόσια κι εὐλογεῖ πανάκριβα ὄπλα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Καί σεις πού κάνετε ὅτι σᾶς λένε, πού ψωνίζετε στοῦ «UPIM», πού πίνετε κόκα - κόλα καί βλέπετε τά διαφημηστικά προγράμματα τῆς τηλεόρασης, ἐσεῖς τί κάνετε;

Εικόνα 4

Ἦ ὑπάρχει ἓνα σπίτι στήν Ὁλλανδία. Καί εἶναι ἀκατοίκητο. Βρίσκεται στή πλατεῖα τοῦ Dam μεσ' τήν καρδιά τοῦ Ἀμστερνταμ. Τό παλάτι τοῦ Dam εἶναι σύμβολο τῆς ἐλειψης στέγης. Στό Ἀμστερνταμ ὑπάρχουν αὐτή τή στιγμή χιλιάδες ἄδεια σπίτια, γύρω ἀπ' τὰ κανάλια καί στό Jordan, τήν ἐπαλξη αὐτή τῆς ἐλευθερίας ποῦχει ἡ πόλη μας.

Τό σπίτι σου εἶναι ὁ ναός τοῦ κεφιοῦ σου. Ἔχεις τό δικαίωμα νάχεις ἓνα δικό σου σπίτι, ἓνα δίκαιο μερίδιο ἀπ' τό συνολικό ἀριθμό σπιτιῶν πού διαθέτει ὁ δῆμος. Κανένα σπίτι μέσα στό «μαγικό κέντρο», δέν ἐπιτρέπεται νά κατεδαφίζεται ἐφ' ὅσον τό κρατᾶνε ἀκόμα ὑπό τήν κατοχή τους αὐτοί πού τό κατέλαβαν. Θέλου-με ἓνα καινούργιο Ἀμστερνταμ. Οἱ Πρόβος βάζουν σ' ἐφαρμογή μιά ἐπαναστατι-

κή λύση τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος: Τό «ἄσπρο σπίτι». Σ' αὐτό τό σπίτι μπορεῖ νά μπεῖ ὁ καθένας καί νά διαλέξει πού τοῦ ἄρέσει νά μείνει. Ἡ νέα Βαβυλώνα.

«Τό ἄσπρο σχέδιο γιά τά σπίτια». Ἡ ομάδα δουλειᾶς τῶν Πρόβος πού ἀσχολεῖται μέ τό «ἄσπρο σχέδιο γιά τά σπίτια» ἔχει κάνει τά ἀκόλουθα βήματα:

1. Κηρύσσοντας τό παλάτι τοῦ Dam, δημαρχεῖο τοῦ Ἄμστερνταμ καί συλλογικό ναό τοῦ μαγικοῦ κέντρου,

2. ἐκδίδοντας κάθε ἐβδομάδα ἕναν κατάλογο μέ τίς διευθύνσεις ὄλων τῶν ἀκατοίκητων σπιτιῶν πού διανέμεται στούς κατοίκους τοῦ Ἄμστερνταμ κάθε Σάββατο στίς 10 στήν πλατεῖα τοῦ Dam.

3. Βάφοντας τίς πόρτες ὄλων τῶν ἀκατοίκητων σπιτιῶν ἄσπρες, καί δείχνοντας ἔτσι ὅτι αὐτά τά σπίτια μπορεῖ νά τά χρησιμοποιήσει ὁ καθένας.

4. Ἰδρύνοντας ἕνα γραφεῖο ἀπασχόλησης καί κινητοποιῶντας ἔτσι ὄλους τούς νέους ἀνθρώπους πού θέλουν ν' ἀγωνιστοῦν τούς καλοκαιρινούς μήνες γιά τήν καταπολέμηση τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος,

5. προσπαθεῖ τό «ἄσπρο σχέδιο γιά τά σπίτια» ν' ἀποτελέσει μέρος τοῦ γενικοῦ ἐκείνου σχεδίου καί τῆς γενικῆς ἐκείνης προσπάθειας πού θά δημιουργήσει τό καινούργιο Ἄμστερνταμ.

Σῶστε ἕνα σπίτι καταλαμβάνοντάς το.
Κάντε το γιά τό κέφι σας, ἔτσι γιά πλάκα.

Εἰκόνα 5

Ἄντβέρπη: Τό «σχέδιο τῶν ξυπόλυτων ποδιῶν»!

Οἱ Πρόβος προτείνουν τό «σχέδιο τῶν ξυπόλυτων ποδιῶν» σάν διαμαρτυρία ἐνάντια:

1. Στόν ἐθισμένο καταναλωτή (μαζική παραγωγή παπουτσιῶν)
2. Στήν καταπίεση τῆς ἐλευθερίας (ἡ μπότα)
3. Στήν ὑποκρισία (κρύφτε τά δάχτυλα τοῦ ποδιοῦ)
4. Στήν ἀνθυγιεινή ἀτμόσφαιρα τῆς πόλης (πόδια πού βρωμᾶνε)
5. Στό ἀδύνατο τῆς ἐπικοινωνίας (ἡ σόλα τοῦ παπουτσιοῦ ἐμποδίζει τήν ἐπαφή μέ τή γῆ)

6. Στήν καταπίεση τῆς δημιουργικότητας (τά δύο πόδια σ' ἕνα παπούτσι). Γι αὐτό λοιπόν: Προκαλέστε ὄσους φορᾶνε παπούτσια. Περπατήστε ξυπόλυτοι. Κάθε Σάββατο, ἀπ' τίς 2 τοῦ Ἰούλη κι ἔπειτα, στίς 3 μ.μ. θά συναντιῶνται ὄλοι οἱ ξυπόλυτοι περιπατητές στήν πλατεῖα Groenplaats καί θά κάνουν πορεία δύο ὥρων γύρω - γύρω ἀπ' τήν πλατεῖα σάν διαμαρτυρία ἐνάντια στό μιλιταρισμό καί τήν παρουσία τοῦ NATO στή χώρα μας.

Διαβᾶστε «ANAP»

τήν ἐφημερίδα τῶν Πρόβος τῆς Ἄντβέρπης.

